

D

Da

Da. Mạng bao ngoài thịt : *Da trâu, da bò, da người v. v.*
Da bánh mướt. Màu da sẫm-sẫm như màu bánh mướt. ||
Da bát. Màu trắng xanh : *Lần lột áo uhuộm màu da bát.* ||
Da cam. Màu da sẫm-sẫm như vỏ cam. || **Da cóc.** Da xù-xi như da cóc. || **Da chì.** Màu da xám-xám như màu chì : *Trông người nghiện, mặt búng da chì.* || **Da dâu.** Đen ngăm-ngăm như da quả dâu. || **Da dê.** Cũng như da : *Da dê tốt đẹp.* ||
Da lợn. Màu như da con lợn. || **Da mồi.** Màu da người già lốm-đốm như màu đôi-mồi : *Tóc bạc da mồi.* || **Da rạn.** Nói về đồ sành, đồ sứ, mà ở ngoài da có đường nứt. ||
Da trời. Màu xanh như màu trời : *Áo lột màu da trời.*

VĂN-LIỆU. — *Trơn lòng đỏ da.* — *Nát da, lõi xương.* — *Nồi da nấu thịt.* — *Da ngựa bọc thày.* — *Xương đồng, da sắt.* — *Cái da bọc cui xương.* — *Thằng da lưng, chùng da bụng.* — *Hôn Trương-Ba, da hàng thịt.* — *Chó liềm da, gà liềm xương.* — *Dãi-dãi tóc rối, da chì quần bao (K).* — *Còn không khi dãi da mồi tóc sưng (K).* — *Lửa cơ đốt ruột, dao hàn cắt da (C o).* — *Da mồi sạm mặt, tóc sưng diêm đầu (Nh-d-m).* — *Hồ thay mặt ngọc da ngựa (L-V-T).* — *Chỉ làm trai dậm nghìn da ngựa (Ch-Ph).*

Da. Xem da « bánh ».

Da. Xem da « cây ».

Da-tô 耶蘇. Dịch chữ Jésus. Tên đức giáo-tổ đạo Thiên-chúa. Cũng gọi là đạo Da-tô.

Da-giáo 教. Tức là Da-tô-giáo gọi tắt. Đạo Da tô.

Dà

Dà. Tên một loài cây, vỏ dùng để nhuộm (vỏ dà) : *Áo dài màu cũ, khăn vuông sắc dà.*

Dã

Dã. Làm cho phai, cho nhạt : *Dã rượu, dã thuốc, dã bùa.*

VĂN-LIỆU. — *Đậu xanh, rau muống, của chua, Có linh dũ thuốc chớ cho uống cùng.*

Dã 野. 1. Ngoài đồng. — 2. Quê mùa cuc-kịch (không dùng một mình).

Dã-mã 馬. Bụi trần (T. V. Ch) : *Cuộc thế mịt-mù trong dã-mã, Đời người vì-vật bóng phi-câu.* || **Dã-man 蠻.** Mọi rợ, chưa khai hóa. || **Dã-sử 史.** Sử của các tư-gia chép, không phải của nhà vua. || **Dã-tâm 心.** Bụng hiểm-độc mưu hại người : *Dã-ám của một kẻ quyền-thần.* || **Dã-vị 味.** Món đồ ăn ở nhà-quê.

Dã-chàng. Một thứ cây nhỏ hay xe cát ở bãi biển : *Dã-chàng xe cát bề đông, Nhọc lòng mà chẳng nên công cán gì.*

Dã-hạc 野鶴. Tên một bộ sách bói : *Hoàng-kim Dã-hạc sách cao (L-V-T) ; Nay số Tử-vi, mai Dã-hạc, mượn giả thày cho dốt tiếng xem coi (văn ông Lý Văn-Phức).*

Dạ

Dạ. Tiếng người dưới đáp lại lời người trên : *Gọi dạ, bảo vâng.*

Dạ dip. Nói gì cũng dạ mà không đề ý : *Phường chèo dạ dip.*

Dạ. Cái bao ở trong bụng để chứa đồ ăn đồ uống (tức là con vị). Nghĩa rộng : nói chung cả cái bụng : *Bụng mang dạ chứa.* Nghĩa bóng : lòng tốt xấu của người ta : *Lòng lang, dạ thú.*

Dạ cá. Nói cái hình gì giống như bụng con cá : *Túi dạ cá, sập chân qui dạ cá.* || **Dạ con.** Bào thai. || **Dạ dày.** Cũng như ghĩa thứ nhất tiếng dạ.

VĂN-LIỆU. — *Lớn, chim dạ cá.* — *Gan vàng dạ sắt.* — *E thay những dạ phi thường (K).* — *Dạ này lấm-tức với người quyền-gian (Nh-d-m).* — *Bằng ra lòng cá dạ chim (Nh-d-m).*

Dạ. Đồ dệt bằng lông cừu mà có tuyết : *Áo dạ, chăn dạ.*

Đạ 夜. Đêm (không dùng một mình).

Đạ-đài 〇 臺. Âm phủ : Đạ-đài cách mặt khuất lời (K). || Đạ-đề 〇 啼. Bệnh trẻ con khóc đêm : Trẻ con khóc đạ đề. || Đạ-hợp 〇 合. Thứ hoa nở về đêm. || Đạ-minh-châu 〇 明珠. Thứ ngọc sáng về đêm.

Đạ-minh-sa 夜明砂. Tên một vị thuốc, tức là cát dơi.

Đạ-xoa 夜叉. Tên một loài quỷ : Xấu như quỷ Đạ-xoa.

Đạ-trạch 夜澤. Tức là « nhất đạ trạch », tên một cá đầm ở phủ Khoái (Hưng-yên), nơi ông Chủ dòng-tử gặp bà Tiên-dung.

Dác

Dác. Lốp ở trong thân gỗ, ngoài là vỏ, trong là lõi : Gỗ bên dác.

Dạc

Dạc. Mòn sút : Người dạc, áo dạc.

Đạc-dài. Có nơi gọi là dạc-dày, xo-xác lồi-tàn : Cờ bạc dạc-dài.

Dai

Dai. Bền, khó đứt được : Thịt dai, chạo dai, nói dai, sống dai v v.

Dai phách. Dai lảm.

VĂN-LIỆU. — Dai như đĩa dói. — Ngồi dai cho khoai bà nát. — Thờ nhất lốt mồi, thờ nhì ngồi dai. — Ở đời lòi chẳng sợ ai, sợ người say rượu nói dai như thừng (C-d).

Dái

Dái. Ngoại-thận của hạ-bộ người đàn ông và của loài đực. Nghĩa rộng : vật gì phụ bám bên ngoài mà thông xuống : Dái khoai, dái tai v. v.

Dái chân. Bắp thịt ở đằng sau ống chân. Dái khoai Củ nhánh mọc cạnh củ khoai cái. || Dái mít. Quả nhánh mọc cạnh quả mít. || Dái tai. Phần dưới cùng vành tai.

Dái. Kiên sợ, kinh nề : Khôn cho người ta dái, dại chò người ta thương.

VĂN-LIỆU. — Cha kính, mẹ dái. — Quen dái dạ, lạ dái áo. — Yêu nhau chị em gái, dái nhau chị em dâu, đánh nhau vỡ đầu anh em rề.

Dài

Dài. 1. Nói về một chiều so-sánh với chiều khác mà nhiều hơn, trái với ngắn : Đường dài. — 2. Nói về thời-khắc so sánh với một thời-khắc khác mà lâu hơn : Ngày dài, đời dài.

VĂN-LIỆU. — Dài dòng văn tự. — Gáo dài hơn chuôi. — Bóc ngắn, cần dài. — Tiền ngắn, mặt dài. — Bàn tay có ngón ngắn, ngón dài. — Thức khuya mới biết đêm dài.

Dải

Dải. Dây làm bằng vải bằng lụa, dệt và dải, dùng để thắt buộc hay là bỏ buông xuống : Dải áo, dải yếm, dải cờ. Nghĩa rộng : cái gì chạy dài : Dải núi, dải sông, dải đất.

VĂN-LIỆU. — Sông Tần một dải xanh-xanh (K). — Lốp ngoài một dải tràng-giang.

Dãi

Dãi. Nước miếng ở trong miệng chảy ra : Trẻ con nhiều nước dãi. — Thèm chảy dãi.

Dãi. Phơi, bày : Dãi nắng, dãi mưa.

Dãi bày. Bày tỏ ra. || Dãi-dầu. Phơi bày ra cho chịu mưa nắng : Dãi-dầu tóc rối du chi quần bao (K).

VĂN-LIỆU. — Giàu thì dãi vải tháng ba, Khó khăn thì lại lán-la tháng mười. — Đào thơm thì đào lại phai, Bờ-nâu dãi nắng thì mài chẳng đi.

Dại

Dại. Cái khung đan dựng ở ngoài hiên để che nắng.

Dại. Nói về chỗ có nhiều bóng nắng : Cái sân này dại nắng.

Dại. 1. Khờ, không khôn : Khôn ăn người, dại người ăn. — 2. Ê, dờ (nói về thân-thề) : Đau dại cánh tay. — 3. Bệnh điên : Người động dại. Bệnh của chó : Chó dại. — 4. Giống cây ta thường dùng mà tự nhiên mọc hoang ở trong rừng : Dừa dại, chuối dại.

Dại-dột. Cũng như nghĩa thứ nhất.

VĂN-LIỆU. — Khôn lảm dại nhiều. — Khôn nhờ, dại chịu. — Khôn nhà, dại chợ. — Khôn chế, dại chết, biết thì sống. — Chị dại đã có em khôn, Lẽ nào mang đở thủng chôn đi mồ — Em khôn em ở trong bồ, Chị dại chị ở kinh-dò chị về. — Dại này giả dại làm ngày. Khôn kia dễ bán dại này mà ăn. — Lại càng dơ đáng dại hình (K). — Dại rồi còn biết khôn làm sao đây (K).

Dam

Dam. Nói về đánh bạc, người thua phải trả tiền cho người được

Dám

Dám. Bạo, không sợ : Dám đi đêm một mình. Có khi dùng để nói nhưn, nói khiêm : Dám xin, dám hỏi, lòi không dám.

VĂN-LIỆU. — Bèo biết phận bèo, bèo đâu dám chơi trèo. — Lộp nghiêm ai dám lòi gùn, Bờ quan đùn-đồn nên dân mới nhờn. — Dầu món bia đá dám sai lấc vàng (K). — Dám bày lòng kiến xin dâng bệ rồng (Nh-d-m).

Dàm

Dàm. Cái đê buộc mõm ngựa, mõm trâu bò.

Dạm

Dạm. Tô lại : Dạm mực, dạm chữ, dạm sơn.

Dan

Dan. Dắt tay nhau : *Chị em thơ-thần dan tay ra về* (K).

Dan đấu. Vương-vít, có tư-tình với nhau : *Càng dan-đấu lắm, càng ân-yếm nhiều* (H-T).

VĂN-LIỆU. — *Càng quen thuộc nết, càng dan-điu tình* (K).

— *Hai ta lời đó dan tay thề-bồi* (L-V-T).

Dán

Dán. Dùng chất dính làm cho dính với nhau và gắn vào : *Dán thuốc cao, dán giấy cáo-bạch, dán yết-thị.*

Dàn

Dàn. Sắp ra, bày ra có thứ-tự hàng lối : *Dàn quân, dàn bài, dàn cổ v. v.*

Dàn. Thu xếp, trang-trải : *Dàn nợ, dàn việc, dàn hòa.*

Dàn-xếp. Cũng như « dàn » : *Dàn-xếp công việc cho xong.*

Dàn-dạn. Nhan-nhãn, nhiều, bề bộn : *Bày dàn-dạn những đồ.*

Dạn

Dạn. Quen, không sợ, không ugrợng : *Dạn nắng, dạn đòn, dạn mặt.*

Dạn dày. Liều, không còn biết sợ xấu hổ : *Dạn dày cho biết gan liền tướng-quân.*

VĂN-LIỆU. — *Mặt sao dày gió dạn sương* (K). — *Mặt dạn mây dầy* (T-ng).

Dang

Dang. Mở rộng ra : *Dang tay, dang chân.*

Dang. Một loài chim to, cao cánh, mỏ dài.

Dáng

Dáng. 1. Điều bộ hình-thè : *Dáng người đẹp.* — *Dáng rụt-rè, cái này dáng nó xinh.* — 2. Hình như, giống như.

Dáng-dấp. Cũng nghĩa như dáng (nói về người) : *Dáng-dấp khó coi.* || **Dáng-điệu.** Cũng nghĩa như dáng (nói về người).

VĂN-LIỆU. — *Dơ dáng, đại hình.* — *Nhắc trông ra dáng con nhà.* — *Thay quần thay áo thay hơi, Thay dáng thay dấp nhưng người khôn thay.* — *Nghênh-ngang dáng cậu, nói cười giọng quan* (Nh-d-m).

Dàng

Dàng-dàng. Một thứ cây có hạt đỏ như sơn son.

Dàng-dênh. Bày vẽ làm cho mắt nhiều thi giờ : *Dàng-dênh cả ngày không xong.*

Dạng

Dạng 樣. Hình thè (cũng như nghĩa dáng) : *Làm giả dạng.*

VĂN-LIỆU. — *Làm quan có dạng, làm dáng có hình.*

Danh

Danh 名. 1. Tên gọi : *Danh thơm muôn kiếp còn ghi.* — 2. Có tiếng : *Danh sư.*

Danh-ca ○ 歌. Con hát có tiếng. || **Danh-dự** ○ 譽. 1. Tiếng khen : *Người có danh-dự.* — 2. Được danh hiệu mà không có thực-chức : *Danh dự hội-trưởng.* || **Danh-gia** ○ 家. 1. Nhà có danh tiếng : *Con nhà danh-gia.* — 2. Người chuyên-môn có danh tiếng : *Triết-học danh-gia.* — *Khoa-học danh-gia.* || **Danh-giá** ○ 價. Danh tiếng và giá-trị : *Danh-giá con nhà môn-phiệt.* || **Danh-giáo** ○ 教. Danh-tiết giáo-hóa : *Cổ học mà làm xằng là có tội với danh-giáo.* || **Danh-hiệu** ○ 號. Tên và hiệu : *Người đầu danh-hiệu là gì?* || **Danh-họa** ○ 謬. Người vẽ có tiếng : *Một nhà danh-họa.* — *Một bức danh-họa.* || **Danh-kỹ** ○ 妓. Người kỹ-nữ có tiếng. || **Danh-lợi** ○ 利. Danh tiếng và lợi-lộc : *Vòng danh-lợi.* Nghĩa bóng : người cầu danh tham lợi : *Con người danh-lợi.* || **Danh-nghĩa** ○ 義. Danh và nghĩa : *Mượn danh nghĩa công-ích mà làm việc tư-lợi.* || **Danh-ngôn** ○ 言. Câu nói có giá-trị. || **Danh-nhân** ○ 人. Người có tiếng. || **Danh-nho** ○ 儒. Nhà nho có tiếng. || **Danh-phận** ○ 分. Danh-hiệu và chức-phận : *Làm nên danh-phận.* || **Danh-sách** ○ 冊. Sổ biên tên người : *Danh-sách các hội-viên; danh-sách các thí-sinh.* || **Danh-sĩ** ○ 士. Nhà học giả có tiếng. || **Danh-son** ○ 山. Núi đẹp có tiếng. Nghĩa bóng : Nói về sự-nghiệp-người làm sách có thể lưu-truyền về sau : *Sự-nghiệp danh-son.* || **Danh-sư** ○ 師. Ông thầy có tiếng. || **Danh-tiết** ○ 節. Danh tiếng và tiết-tháo : *Trăm năm danh-tiết cũng vì đêm nay* (K). || **Danh-từ** ○ 辭. Tên chữ : *Các danh-từ về hóa-học.* || **Danh-tướng** ○ 將. Người tướng có tiếng || **Danh-thắng** ○ 勝. Nói những nơi phong-cảnh đẹp có tiếng. || **Danh-thần** ○ 臣. Bề tôi có tiếng. || **Danh-thiếp** ○ 帖. Thiếp đề tên. || **Danh-vị** ○ 位. Danh tiếng và địa-vị : *Có danh vị ở trong làng.* || **Danh-vọng** ○ 望. Có danh tiếng, có đưc vọng : *Một bậc danh-vọng trong nước.* || **Danh-tru** ○ 優. Kép hát bội có tiếng. || **Danh-y** ○ 醫. Thầy thuốc có tiếng.

VĂN-LIỆU. — *Tốt danh, hơn lành áo.* — *Con sáu bề rùa nổi danh, Một người làm đi xấu danh đàn-bà.*

Dành

Dành. Để lại về sau dùng : *Để dành tiền.*

Dành-dụm. Để dành không hoang phí.

VĂN-LIỆU. — *Khuyên ai ăn ở cho lành, Kiếp này chẳng gặp để dành kiếp sau.* — *Dầu vương nậu ấy ắt dành phúc kia* (Nh-d-m).

Dành-dành. Tên một loài cây, quả thường dùng để nhuộm màu vàng. Tức là cây chi-từ.

Dánh

Dánh. Tên một thứ cá biển.

Dao

Dao. Đồ bằng sắt, có lưỡi sắc, có chuôi cầm, dùng để cắt.

Dao bãi. Thứ dao hình như lá bãi. || **Dao bẩy.** Thứ dao dài bảy tấc. || **Dao bầu.** Thứ dao mũi nhọn, giữa bầu ra, có nơi gọi là dao phay. || **Dao cau.** Thứ dao nhỏ và sắc, dùng để bõ cau : *Mắt sắc như dao cau.* **Dao cầu.** Thứ dao mắc trên giá sắt hình cái cầu, dùng để (thai thuốc bắc. Nan-kỳ gọi là dao tề. || **Dao chia vôi.** Thứ dao đầu à chia vôi, thường nói tắt là dao vôi. || **Dao díp (nhíp).** Thứ dao con có cái díp làm chuôi, gập vào được. Nghĩa rộng : các thứ dao nhỏ, lưỡi mở ra gập vào được. || **Dao găm.** Thứ dao ngắn, nhọn mũi, giấu ở trong người làm khí-giới thủ-thân. || **Dao phay.** Thứ dao mình mỏng, mũi bằng, thường dùng để thái. || **Dao rựa.** Thứ dao dày mình, thường dùng để chặt, chẻ. **Dao tu.** Thứ dao của người đi rừng, đeo ngang lưng, dùng để chặt cây, chặt củi. || **Dao trở.** Thứ dao mũi nhỏ, nhọn và sắc, dùng để chạm trở. || **Dao vọ.** Thứ dao mũi quăm-quặm như mỏ chim vọ. || **Dao vôi.** Thứ dao của thợ nề dùng để chém gạch và xúe vôi xây tường.

VĂN-LIỆU. — *Dao năng liếc thời sắc.* — *Chơi dao có ngày dứt tay.* — *Dao sắc chẳng chặt được chuôi.* — *Dao vàng bỏ đây kim-nhung, Biết rằng quán-tử có dùng ta chăng.* — *Khuyên chàng nhóm lửa thui trâu, Sôi kinh nấu sủ dao bầu thớt lim.*

Dao 搖. Lung lay (không dùng một mình).

Dao-dộng 動. Lay động : *Làm cho nhân-tâm dao-dộng.*

Dao 瑤. Một thứ ngọc đẹp : *Cây quýnh cành dao.*

Dao-tri 池. Chỗ bà Tây-vương-mẫu ở.

Dào

Dào. Tràn. nhiều : *Mưa dào, nước sôi dào.*

Dào-dạt. Cũng như nghĩa trên.

VĂN-LIỆU. — *Càng áo duyên mới, càng dào tình xưa* (K). *Trông con như hạn mong dào* (L-V-T). — *Lay rời cho cả mưa dào, Cho sen chìm xuống, cho bèo nổi lên.* — *Thân em như hạt mưa dào, Hạt sa xuống giếng, hạt vào vườn hoa* (C-d)

Dạo

Dạo. Độ, khi : *Dạo trước, dạo này, một dạo.*

Dạo. Đi rong : *Dạo cảnh, dạo quanh, phiên tuần đi dạo ngoài đồng.*

VĂN-LIỆU. — *Ai ơi trời chẳng trao quyền, Túi thơ đứng đỉnh dạo miền thú què.*

Dạo. Khơi đầu : *Dạo đàn, dạo hát, dạo trống.*

Dạo-dạc. Cũng như tiếng dạo : *Chỉ thấy dạo-dạc mà chưa làm gì.*

VĂN-LIỆU. — *Bàn kia dạo lúc trăng tròn* (B-Hoa).

Dát

Dát. Không bạo : *Dát gan.*

Dát. 1. Đập, dọt, làm cho loài kim mỏng ra : *Dát lá đồng, dát lá kẽm.* — 2. Khảm hay dính vào vật gì : *Đai dát vàng, mũ dát ngọc.*

Dát. Tre nửa chẻ mỏng, ken lại lát trên khung giường : *Cái dát giường, cái dát sàn.*

Dạt

Dạt. Thừa, gian : *Vải dạt, sợi dạt.*

Dàu

Dàu. Héo, ủ-rũ.

Dàu-dàu. Cũng như nghĩa trên : *Dàu-dàu ngọn cỏ, nữ vàng nửa xanh* (K).

Day

Day. Dùng tay hay chân ấn mạnh vào mà đưa đi đưa lại : *Day quả chanh cho mềm. Day tay mắt miệt.*

Day. Dè dịch, xé xịch đi một tí : *Day lưng, day hường.*

Dáy

Dáy. Chất vàng ở trong tai : *Lấy dáy tai.*

Dày

Dày. Trái với mỏng : *Đất dày, ván dày, da dày, giấy dày, ơn dày v. v.*

Dày-dạn. Cũng như dày.

VĂN-LIỆU. — *Trời cao đất dày.*

Dày (bánh). Thứ bánh hình tròn, làm bằng xôi đã.

Dầy

Dầy. Đầy. ấy : *Chen nhau dầy ngã.*

Dãy

Dãy. Một hàng, một dạng : *Dãy núi, dãy nhà.*

Dạy

Dạy. 1. Chỉ bảo : *Dạy con, dạy học-trò.* — 2. Truyền bảo : *Quan dạy thế nào ?*

Dạy dỗ. Khuyên bảo ôn-tôn

VĂN-LIỆU. — *Dạy con từ thuở còn thơ, Dạy vợ từ thuở bơ-ơ mới về.* — *Dạy con, con chẳng nghe lời, Con nghe ông hễ đi đời nhà con.* — *Dạy đi vén sống, dạy ông cống vào tràng, dạy thầy lang bốc thuốc.*

Dấm

Dấm. Số đếm, trên dưới số năm : *Dấm ba hào. Dấm bảy hóm v. v.*

Dấm. Miếng gỗ mỏng để chèn cho chặt : *Dấm bảo. dấm cối.*

Dấm kèn. Cái ống con như cượng rạ, cắm vào đầu kèn để thổi.

Dắm

Dắm. Cái xước nhọn bằng gỗ hay bằng tre cắm vào da vào thịt : *Dắm lim, dắm nira v. v.*

Dặm

Dặm. 1. Một thoi đường (dài 135 trượng) : *Năm dặm đoản đình, mười dặm trường-đình.* — 2. Nói về đường đi xa-xôi : *Hài văn lần bước dặm xanh (K).*

VĂN-LIỆU. — *Dặm hồng bụi cuốn chinh-an, Nửa in gối chềc, nửa soi dặm trường.* — *Giã nhau mười dặm trường-đình (K).* — *Chỉ làm trai dặm nghìn da ngựa (Ch-ph).*

Dặm. Một lối hát, nhiều người cùng hát với nhau : *Hát dặm.*

Dẫn

Dẫn. Cứng, trái với nạt : *Đắt dẫn trồng cây ngẵng-nghiu.*

Dẫn-dôi. Chác, cứng-cáp : *Câu văn dẫn-dôi.*

Dần

Dần. 1. Đè xuống, nén xuống, vật xuống : *Dần lòng, dần dứa, dần cà, dần trâu ra để giết.* — 2. Chuyền, đờ : *Bùa nào dần, thuốc nào dần (Ph-Tr).* — 3. Đặt mạnh xuống : *Dần bát xuống mâm.*

Dần dôi. Hờn giận hiện ra nét mặt và cách cử-dộng : *Đứa trẻ này có tinh dần-dôi.* || **Dần-vật.** Gay gắt, hờn dôi : *Mắng nó là nó dần-vật.*

VĂN-LIỆU. — *Nhớ ai cơm chẳng buồn ăn, Đu bụng lấy bát lại dần xuống mâm (C-d).*

Dặn

Dặn. Báo cho nhớ.

Dặn dò. Cũng như dặn, có ý ân-cần : *Tay cầm bầu rượu nắm nem, Mãi vui quên hết lời em dặn-dò (câu hát).*

Dặn. Cũng như dặn : *Dặn nhiều việc.*

Dặng

Dặng. Kéo thẳng ra : *Dặng dây, dặng nọc, dặng lay.*

Dặng-dặng. Nói nhiều cái theo một dãy dài : *Đừng dặng-dặng, đi dặng-dặng, bày dặng-dặng.*

Dằng

Dằng-dại. Lối thôi không dứt : *Việc ấy dằng-dại mãi không xong.*

Dằng-dặc. Lâu quá, dài quá : *Dài dằng-dặc.* — *Sầu này dằng-dặc muốn đời chưa quên (K).*

Dặng

Dặng. Cứng, không êm, không dịu : *Nước mắt dặng.*

Dặng

Dặng. Lên tiếng : *Cách hou sẽ dặng tiếng vàng (K).*

Dặng-hắng. 1. Đánh tiếng : *Dặng-hắng cho người ta biết.* — 2. Dọn giọng : *Dặng-hắng trước khi đọc văn tế.*

Dắt

Dắt. Có nơi nói là dắc, cầm tay hay cầm gậy, cầm dây mà đưa đi : *Dắt trẻ đi chơi, dắt trâu v. v.*

Dắt dứ. Dắt nhau, rủ nhau

VĂN-LIỆU. — *Trâu rong, bò dắt.* — *Dắt trâu chui qua ống (T-ng).*

Dặt

Dặt. Đập vào, đề và sẽ ấn vào : *Dặt thuốc vào chỗ đứt tay, dặt thuốc vào vào diều.*

Dặt-dìu. Khuyên mời êm-ái : *Dặt-dìu chén tạc chén thù.*

Dâm

Dâm. Xem « mưa dầm ».

Dâm 淫. 1. Say mê quá : *Dâm thì, dâm tửu.* — 2. Say mê về sắc-dục : *Đa-dâm.*

Dâm-bôn ○ 奔. Trai gái cầu-hợp theo nhau : *Trừ loài cầu-hợp răn bề dâm bôn (Tr-Thử).* || **Dâm-dục** ○ 慾. Ham muốn về sắc-dục. || **Dâm-loạn** ○ 亂. Dâm - dục bậy-bạ. || **Dâm-ô** ○ 汚. Dâm-dục xấu-xá. || **Dâm-phụ** ○ 婦. Nói người đàn-bà có ngoại-tình. || **Dâm-tà** ○ 邪. Dâm-dục (lạm)tà : *Vì dừ đem thối dâm-tà (Tr-Thử).* || **Dâm-từ** ○ 辭. Lời nói không chính. || **Dâm-từ** ○ 祠. Đền thờ thần bất-chính. || **Dâm-thư** ○ 書. 1. Sách nói chuyện dâm-dục : *Không nên cho trẻ đọc dâm-thư.* — 2. Ham-mê đọc sách : *Ông này có tinh dâm-thư.*

Dầm

Dầm. Ngâm lâu cho thấm vào : *Cà dầm tương. Dầm mưa, dầm nắng.*

Dầm. 1. Mưa lâu : *mưa dầm.* — 2. Đái lúc ngủ mê không biết : *Đái dầm.*

Dầm dề. 1. Ướt lướt lướt : *Quần áo ướt dầm-dề.* — 2. Đề lâu, kéo dài : *Công việc dầm-dề.* || **Dầm-thấm.** Thấm vào nhiều : *Đức-trạch dầm-thấm vào đàn dũ lâu.*

Dầm. Đưa đưng chén tống.

Dầm. Nói về đồ sành, đồ sứ hơi rạn hơi đập, có thể rỉ nước ra được : *Cái chén này dầm.*

Dấm

Dấm. Giầy lên, xéo lên.

Dậm

Dậm-dật. Thấy chuyển-động ở trong thân-thể : *Uống cao hồ-cốt thấy dậm-dật trong người.*

VĂN-LIỆU. — *Ăn no ẩm cật, dậm-dật mọi nơi.* — *Vóng ngoài dậm-dật quán hầu (Nh-đ-m).*

Dân

Dân 民. 1. Tiếng gọi chung người trong một nước, một xứ : *Dân ta, dân tây.* — 2. Người ở dưới quyền vua quan : *Quan bất phiến, dân bất nhiên.*

Dân-cư ○ 居. Chỗ người ở : *Dân-cư trú-mật*. || **Dân-chủ** ○ 主. Chủ-quyền thuộc về dân. **Dân-chúng** ○ 衆. Nói chung hết thầy người trong một nước. || **Dân-dinh** ○ 丁. Nói những hạng dân đã đến tuổi đóng thuế. || **Dân-gian** ○ 閭. Nói chung cả dân. || **Dân-quốc** ○ 國. Nước dân-chủ. || **Dân-quyền** ○ 權. Quyền của dân. || **Dân-sinh** ○ 生. Cách sinh-hoạt của dân. || **Dân-sự** ○ 事. Việc của dân. Dùng rộng ra là nói chung cả dân : *Nói phải thì dân-sự cũng theo*. || **Dân-tình** ○ 情. Tình-cảnh của dân : *Dân-tình khổ-sở*. || **Dân-ước** ○ 約. Tên một bộ sách của Lư-thoa (Rousseau).

VĂN-LIỆU. — *Quan có cần, dân không vội, Quan có vội, quan lợi quan sang. — Bạc thì dân, bát-nhân thì lính. — Của quan có thần, của dân có nọc. — Quan nhất thời chỉ quan, dân vạn đại chỉ dân.*

Dần

Dần. Từ-từ ít một : *Bệnh khởi dần; ăn dần v. v.*

Dần-dà. 1. Từ-từ, thông-thả : *Dần-dà rồi sẽ liệu về cố-hương* (K). — 2. Lăn-lữa. || **Dần-dần**. Cũng như nghĩa dần.

Dần. Đập cho mềm ra : *Dần thịt, dần lươn, dần xương, dần xác.*

Dần 寅. Chữ thứ ba trong mười hai chi : *Tuổi dần, giờ dần v. v.*

Dẫn

Dẫn 引. 1. Đưa : *Dẫn đường*. — 2. Cũng như nghĩa đưa, nhưng có ý thông-thả dềnh-dang : *Dẫn lễ, dẫn cưới*. — 3. Thuật diễn-tích để lấy làm bằng cứ : *Dẫn sách, dẫn cớ-tích*. — 4. Chỉ bảo cho biết : *Dẫn dụ*.

Dẫn chứng ○ 證. Vin cái gì làm bằng chứng. || **Dẫn cưới**. Đưa lễ cưới đến nhà gái : *Dẫn như dẫn cưới*. || **Dẫn-dụ** ○ 誘. Chỉ bảo dạy dỗ : *Dẫn-dụ cho học-trò*. || **Dẫn-đạo** ○ 導. Chỉ dắt khơi vẽ ra : *Dẫn-đạo cho bọn hậu-sinh*. || **Dẫn-giải** ○ 解. Dẫn diễn tích ra và giải nghĩa. || **Dẫn thủy nhập điền** ○ 水入田. Đưa nước vào ruộng.

Dận

Dận. Đè xuống, ấn xuống : *Dận đầu, dận cờ*.

Dâng

Dâng. 1. Nói nước lên : *Sóng dâng lên cao ngập bờ đê*. — 2. Biểu, đưa lên một cách cung-kính : *Dâng rượu*.

Dâng sao. Cùng các vì sao để dâng biểu cầu bình-an : *Dâng sao giải hạn*.

VĂN-LIỆU. — *Của dâng tận miệng. — Chúc cầu vạn-tuế dâng trên cửa-trùng* (Nh-đ-m). — *Làm đơn ái-mộ dâng lên một chương* (Nh-đ-m). — *Sớm dâng lời biểu, tối dày đi xa* (L-V-T).

Dấp

Dấp. Xem dấp-dấp : *Làm dấp, làm dấp*.

Dấp-dính. 1. Chỉ tiếng nói lúi-nhùi không được rõ. Cũng nói là dấp-da dấp-dính : *Bài không thuộc, đọc dấp-da dấp-dính. Nói dấp-da dấp-dính mãi không thành câu chuyện*. — 2. Chỉ mắt buồn ngủ hay mới ngủ dậy mà không tỉnh : *Mắt dấp da dấp-dính hầy còn buồn ngủ*.

Dập

Dập. 1. Lấp lại, bỏ đất xuống : *Dập đất, vùi dập*. — 2. Làm cho tắt : *Dập lửa, Dập mối sầu*.

Dập. Rủ, hẹn nhau một cách thâm kín : *Dập nhau đi đánh bạc. Dập nhau đi ăn cướp*.

Dập-diu. Nhiều người rủ-rê nhau cùng đi : *Dập-diu tài-tử giai-nhân* (K)

VĂN LIỆU. — *Xôn-xao anh-yến dập-diu trúc mai* (K). — *Dập-diu chốn vũ nơi ca* (Nh-đ-m).

Dật

Dật-dờ. Xem vật-vờ.

Dật 逸. Thông-dong, nhàn-hạ (không dùng một mình).

Dật-dân ○ 民. Người triều trước không chịu ra làm quan triều sau : *Hai ông Bá-di, Thúc-lễ là dật-dân đời Chu*. || **Dật-sĩ** ○ 士. Người đi ăn. || **Dật-sử** ○ 史. Sách chép sự-tích của các bậc danh-nhân. || **Dật-sự** ○ 事. Truyện vật của các bậc danh-nhân.

Dật 佚. Ngồi rồi (không dùng một mình).

Dật-lạc ○ 樂. Ăn chơi vui sướng.

Dâu

Dâu. Loài cây trồng để lấy lá nuôi tằm : *Trồng dâu chẵn tằm*.

Dâu-bè. Xem bè dâu.

VĂN-LIỆU. — *Ngậm ngấm đa dâu. — Trăm dâu đồ đầu tằm. — Xe dê lọ rắc lá dâu mới vào* (C-o). — *Con bông còn ở trong hang, Cái rau tập-làng còn ở nương dâu* (câu hát).

Dâu. Vợ của con mình : *Con dâu, nàng dâu*.

Dâu-gia. Hai bên bố mẹ có con lấy nhau. Có nơi gọi là sui-gia.

VĂN-LIỆU. — *Dâu là con, rề là khách. — Dâu dừ mắt họ, chó dừ mắt láng-giềng. — Dâu hiền hơn con gái, Rề hiền hơn con trai. — Con gái là con người ta, Con dâu mới thật mẹ cha mua về. — Một năm là mấy tháng xuân, Gãi kia có lẽ mấy lần đưa dâu* (C-d).

Dấu

Dấu. 1. Hình vết để ghi nhớ, làm hiệu : *Đánh dấu*. — 2. Cái ấn có khắc chữ để làm hiệu riêng : *Con dấu*.

VĂN-LIỆU. — *Dấu xe ngựa đã rêu lò mờ xanh* (K). — *Tiếng gà diêm nguyệt, dấu dầy cầu sương* (K). — *Trăm-anh chung-dính dấp nhà sẵn dấy* (Nh-đ-m). — *Dấu bình lửa nước non như cũ* (Ch-ph).

Dầu. Yêu : *Trộm dầu thăm yêu. Yêu dầu.*

VĂN-LIỆU. — *Con vua vua dầu, con chúa chúa yêu.*

Dầu

Dầu. Vi, nếu. Có khi nói là dù : *Phận hèn dầu rùi, dầu may tại người.*

Dầu. Phơi dãi ; đành chịu : *Dầu mưa dãi gió. Dầu lòng.*

Dầu-dãi. Cũng như dãi-dầu. || **Dầu lòng.** Đành lòng : *Ông dầu lòng vầy.*

Dầu. Chất lỏng và nhờn, lấy ở hạt hay ở cây cối ra : *Dầu lạc, dầu vừng, dầu quế, dầu thông v. v.*

Dầu cá. Chất lấy ở trong gan một thứ cá bẽ, dùng làm thuốc bõ. || **Dầu ta.** Thứ dầu nấu bằng hạt thầu-dầu, dùng để thắp. || **Dầu tây.** Dầu lấy ở mỡ lợn, dùng để thắp. Cũng gọi là dầu hỏa.

VĂN-LIỆU. — *Xin chàng đọc sách, ngâm thơ, Dầu hao thiếp rớt, đèn mờ thiếp khêu (C-d).*

Dấu

Dấu. Cũng nghĩa như tiếng dầu mà có ý mạnh hơn : *Dấu thay mái tóc, dấu đời lòng tơ (K).*

VĂN-LIỆU. — *Sa chân bước xuống ruộng dưa, Dấu ngay cho chết cũng ngờ rằng gian. — Trót đà ngọc ước vàng thề, Dấu rằng cách trở sơn-khê cũng liêu.*

Dậu

Dậu 酉. Chữ thứ mười trong 12 chi : *Giờ Dậu, năm Dậu.*

Dây

Dây. 1. Một thứ cây leo hay bò : *Dây sắn, dây khoai. -- 2. Sợi dùng để buộc, để chằng : Dây gai, dây đàn, dây thép.*

Dây chuyên. Dây làm bằng vàng bằng bạc để đeo cổ. || **Dây dưa.** Dây cây dưa. Nghĩa bóng : *Họ hàng xa ; lời-thôi không dứt : Hai người còn dây-dưa với nhau. Câu chuyện dây-dưa.* || **Dây lưng.** Tức là thắt lưng. || **Dây muống.** Dây rau muống. Nghĩa rộng : *đường thêu, đường chạm theo hình dây rau muống : Câu đối chạy dây muống.* || **Dây mực.** Dây nẩy mực của thợ mộc để lấy đường thẳng. || **Dây tam-cổ.** Thứ dây thừng to, bền. || **Dây tơ-hồng.** 1. Dây leo ở cây cúc-tần, sắc đỏ (dây thổ-ti). — 2. Dây se duyên vợ chồng của Nguyệt-lão. || **Dây thép.** Dây làm bằng sắt. Nghĩa rộng : *điện-tin : Đánh dây thép. Nhận được dây thép.*

VĂN-LIỆU. — *Vị cây dây leo. — Bần leo, dây bí cũng leo. — Dây thẳng mắt lòng cây gỗ quẹo. — Có cha, có mẹ thì hơn, Không cha, không mẹ như đờn không dây. — D ị phờ cây dây lên cao, Dây cao dây lại-cười sao cây lùn (C-d).*

Dãy

Dãy. Nổi lên, phát ra : *Dãy loạn, dãy binh.*

Dẫy

Dẫy. Bỏ vợ : *Nửa trời sông, chẳng giúp thì gãy, Gái chồng dẫy chẳng chừng nọ cũng tạt kia.*

Dẫy-duồng hay **đuồng-dẫy.** Nói về hai vợ chồng không bằng lòng nhau và gáv sự dễ bỏ nhau.

Dẫy. Nói về nước dâng lên : *Nước dẫy.*

Dậy

Dậy. 1. Cất mình lên : *Người dậy. Ngủ dậy. — 2. Nổi lên : Dậy giặc. Dậy thì. — 3. Vang âm : Đồn dậy. Kêu dậy.*

Dậy đất. Rung động cả mặt đất : *Tiếng oan dậy đất, oan ngờ lóa mây.* || **Dậy hóa.** Nói về đánh bạc, có ít vốn mà được nhiều. || **Dậy thì.** Nói người con gái đến thì chồng lớn.

VĂN-LIỆU. — *Canh một chưa nằm, canh năm đã dậy. — Canh tư bước sang canh năm, Trinh anh dậy học còn nằm làm chi (C-d).*

Dé

Dé. Nanh về một bên : *Đừng dé chân chèo. Đừng dé về một bên.*

Dé-dé. Thường nói là de-dé. Hơi dé.

Dè

Dè. Dùng ít một để phòng lúc thiếu : *Ăn dè, tiêu dè. Dè-dặt.* Cũng như dè : *Ăn tiêu dè-dặt.*

Dè. 1. Tưởng : *Ai dè. Dè đầu. — 2. Kiêng nể : Làm liêu mà không dè ai cả.*

VĂN-LIỆU. — *Chém tre chẳng dè đầu mắt.*

Dẻ

Dẻ. Một thứ gỗ sắc hồng : *Dẻ bộp, dẻ mặt.*

Dẻ. Một thứ hạt ăn bùi, về loài cây dẻ : *Hạt dẻ.*

Dẽ

Dẽ. Dẹp xuống, dỉ xuống, không sộp : *Đất dẽ khó cày.*

Dẽ. Nói về tình người thuần-hòa, không nóng-nảy : *Người dẽ tình không hay gắt.*

Dẽ-dàng. Cũng như nghĩa trên.

Dẽ. Tên một loài chim, ăn giun : *Dẽ giun, dẽ gà.*

Den

Den. Do tiếng Pháp « dentelle ». Nói chung các thứ hàng thùa bằng chỉ.

Dẻo

Dẻo. 1. Mềm và dai. *Xôi dẻo, cơm dẻo. — 2. Dai sức, làm được lâu : Dẻo vai, dẻo chân.*

Dép

Dép. Một thứ đồ có quai, dùng để đi dưới chân : *Dép con, dép quai ngang.*

Đép cong. Thù đép để dày, mũi uốn cong lên. || **Đép dừa.** Thù đép làm bằng bẹ dừa. || **Đép một.** Thù đép đóng một lần da và có quai dọc.

Đẹp

Đẹp. Thu xếp cho gọn lại : *Đẹp đồ-đạc, đẹp chỗ ngồi.* Nghĩa rộng : làm cho yên, cho có trật-tự : *Đẹp giặc, đẹp đường, đẹp đám.*

Đê

Đê. Một loài vật có vú, có sừng, có râu, ta thường nuôi : *Bò-m-bê râu đê.*

Đê. Gió cao mà đồ rải xuống cho gió bay trấu bụi : *Đê thóc, đê lúa.*

Đê-điều. Bởi móc điều xấu của người ta cho nhiều người biết.

Đê. Dịch đi một tí.

Đê

Đê. Loài côn-trùng có cánh ở dưới đất : *Tiếng đê kêu sùu.*

Đê-mèn. Thù đê to.

Đê

Đê. Khinh bỉ, không coi ra gì : *Kẻ khinh, người đê.* **Đê người.** Đáng bộ đáng ghét, đáng khinh.

Đễ

Đễ. Không khó : *Đễ ngủ, dễ tính. Bài thi dễ.* — Khi đi với tiếng « gì », tiếng « có », tiếng « đâu », tiếng « nào » v. v. hoặc trong câu có ý hỏi, có ý than thì nghĩa trái hẳn đi : *Đàn bà dễ có mấy tay (K).*

Đễ-dại. Nói người dễ tính, không hay câu-kỳ, khe-khắt. || **Đễ-dàng.** Cũng như dễ : *Đễ-dàng là thói hồng-nhan.* || **Đễ thường (trợ-ngữ).** Nói phỏng chừng : *Đễ thường ông ấy quên rồi.*

VĂN-LIỆU. — *Bù dều giả đại làm ngây, Khôn kia dễ bán đại này mà ăn. — Vất-vả có lúc thanh-nhàn, Không dung ai dễ cùm tàn che cho. — Có khó mới có miếng ăn, Không dung ai dễ mang phần đến cho (C-d).*

Đền

Đền. Đều-đều, luôn, không nghỉ : *Chơi đền, đánh bạc đền xói đền (xói chín đền).*

Đện

Đện. Thường gọi là nhện. Một loài côn-trùng có tám chân, thường nhả tơ để chăng lưới : *Làm thân con diện mấy lần vương tơ.*

VĂN-LIỆU. — *Đện sa, xà đôn. — Thứ nhất thì gặp diện sa, Thứ nhì chuột rúc, thứ ba hoa đèn. — Tô vò mà nuôi con diện, Ngày sau nó lớn nó quên nhan đi ; Tô-vò ngồi khác tỉ-tỉ, Diện ơi là diện, mày đi đường nào ? — Nền vũ-lạ diện chẳng cửa mốc (C-o).*

Đệt

Đệt. Đan sợi bằng thoi : *Đệt chiếu, đệt vải, đệt lụa.*

Di

Di. Lấy chân hay tay xát đi xát lại cho mát : *Di bãi nước bọt cho sạch.*

Di 移. Dời đi : *Di ngôi mộ đi chỗ khác.*

Di-cư 居. Dời chỗ ở : *Ở Bắc di-cư vào Nam.* || **Di dân 民.** Dời dân đi chỗ khác : *Di-dân trung-châu lên mạn ngược.* || **Di-dịch 易.** Dời đổi : *Mở mã để yên không nên di-dịch.* || **Di-trú 駐.** Cũng như di-cư : *Hỏi thăm di-trú nơi nao (K).*

Di 遺. Sót, để lại (không dùng một mình).

Di-cáo 稿. Tập văn của người đã mất di để lại. || **Di-chiếu 詔.** Tờ chép những lời vua dặn lại khi sắp mất. || **Di-chúc 囑.** Lời trời lại. || **Di-hài 骸.** Hài cốt người chết. || **Di-hận 恨.** Cái hận đến chết rồi mà vẫn còn. || **Di-huấn 訓.** Lời khuyên dạy của người trước để lại. || **Di-phong 風.** Cái thói cũ còn sót lại. || **Di-sản 產.** Tài-sản của người để lại. || **Di-tích 跡.** Dấu vết cũ còn lại. || **Di-tinh 精.** Một thứ bệnh của đàn ông, thường đang khi không mà tinh khí thoát ra. || **Di-thê 體.** Thân-thê của người trước truyền lại : *Con cái là cái di-thê của cha mẹ.* || **Di-truyền 傳.** Nói cái gì từ đời trước truyền lại đời sau.

Di 夷. Mọi rợ (không dùng một mình).

Di-dịch 狄. Giống mọi rợ.

Di Tề 夷齊. Bởi chữ Bá-Di Thúc-Tề nói tắt. Xem Bá-di, Thúc-tề : *Di Tề chẳng khứng giúp Chu (L-V-T).*

Di 姨. Di : *Con bà, con dì.*

Di-mẫu 母. Cũng là di.

Di-đà 彌陀. Tức là chữ A-di-đà-phật nói tắt.

Di-lặc 彌勒. Tên một vị phật tương-lai.

Đì

Đì. 1. Tiếng gọi các chị hay em gái mẹ : *Sầy mẹ, bú dì.* — 2. Chị gái gọi em gái thay con : *Con chị, con dì.* — 3. Tiếng gọi vợ thứ của cha mình. Thường nói là *dì ghẻ* : *Dì ghẻ con chồng.*

Đĩ

Đĩ. Nói nhỏ, nói sẽ : *Đĩ tai, đĩ lời, đĩ hơi v. v.*

Đĩ hơi. Há miệng ra mà nói : *Không dám đĩ hơi.* || **Đĩ răng.** Hé răng ra mà nói : *Không dám đĩ răng một lời.* || **Đĩ tai.** Nói sẽ vào tai : *Đĩ tai dận một đôi lời.*

Đĩ

Đĩ. Xói không được chín dền.

Đĩ 以. 1. Lấy (không dùng một mình). — 2. Kể từ : *Đĩ thưng, đĩ hạ v. v.*

Dĩ 已. Đã, thôi không dùng một mình).

Dĩ-nhiên 〇 然. Đã vậy, đã rồi : *Việc dĩ-nhiên.* || **Dĩ-vãng 〇 往.** Đã qua : *Đời dĩ-vãng, việc dĩ-vãng.*

Dĩ mũi. Nói người dẹt lỗ mũi tiếng nói không rõ.

Di

Di 異. Khác, lạ (không dùng một mình).

Di-chí 〇 志. Có chí mưu-phản. || **Di-chủng 〇 種.** Giống khác. || **Di-dạng 〇 樣.** Dạng-điều khác thường : *Hễ người di-dạng ắt là tài cao (L-V-T).* — *Người di-dạng khả-nghi.* || **Di-đoan 〇 端.** Những mối huyền-hoặc không hợp lẽ chính : *Không nên tin di-đoan.* || **Di-đồng 〇 同.** Chỗ khác, chỗ giống : *Hai thuyết đó cũng hơi có chỗ di-đồng.* || **Di-hình 〇 形.** Hình-thể lạ : *Tay sáu ngón là di-hình.* || **Di-kỳ 〇 奇.** Khác lạ : *Tư-tưởng di-kỳ; tướng-mạo di-kỳ.* || **Di-nghị 〇 議.** Bàn khác, có ý bác đi : *Làm như thế tất có người di-nghị.* || **Di-nhân 〇 人.** Người khác thường : *Đông Thiên-vương là một bậc di-nhân nước Nam.* || **Di-sử 〇 史.** Tập sách chép những truyện quái lạ. || **Di-tâm 〇 心.** Bụng dao-dở. || **Di-tộc 〇 族.** Giống khác. || **Di-tướng 〇 相.** Tướng lạ : *Ông Mạc Đĩnh-Chi xưa có di-tướng.* || **Di-thường 〇 常.** Khác thường : *Người này có tài di-thường.* || **Di-văn 〇 聞.** Tin lạ, truyện lạ. || **Di-vực 〇 域.** Cõi khác, xứ khác : *Lập công ở ngoài di-vực.*

Di 易. Dễ. Thường dùng với tiếng khác như : giản-dị, bình-dị v. v.

Dĩa

Dĩa. Tức là cái đĩa.

Dĩa. Đồ dùng có răng dùng để xóc đồ ăn.

Dĩa. Một thứ cá nhỏ, mình đẹp, làm thịt.

Dịch

Dịch 易. Đồi (không dùng một mình).

Dịch-địa 〇 地. Đồi địa-vị này ra địa-vị khác : *Tôi làm như vậy, nếu dịch-địa ông làm thế nào?*

Dịch 易. Tên một bộ sách trong ngũ Kinh, nói về sự biến hóa của bát-quái.

Dịch 役. 1. Việc : *Lý-trưởng bị thu bằng bả dịch.* — 2. Sai khiến (không dùng một mình).

Dịch-mục 〇 目. Kẻ đứng đầu mọi việc trong một làng. || **Dịch-sứ 〇 使.** Sai khiến : *Lấy thể-lực đồng tiền mà dịch-sứ người.*

Dịch 疫. Thứ bệnh thời-chứng hay truyền-nhiễm.

Dịch khí 〇 氣. Cũng như dịch. || **Dịch-tế 〇 斃.** Chết về bệnh dịch.

Dịch 譯. Phiên truyền tiếng này ra thứ tiếng khác : *Dịch văn Tây, dịch văn Tàu.*

Dịch 驛. Trạm. Chỗ nghỉ từng cung đường, chỗ nhận giấy-má tin-tức để truyền đi nơi khác.

Dịch-phu 〇 夫. Phu trạm. || **Dịch-thừa 〇 丞.** Cai trạm.

Diệc

Diệc. Sĩ mắng một cách nhục-nhã khó chịu. Có khi nói là « nhiếc ».

Diệc

Diệc. Tên một loài chim ăn cá, cổ cao, cẳng dài : *Con cò, con diệc, con nông.*

Diệc 亦. Cũng : *Mưu thâm họa diệc thâm.*

Diêm

Diêm 鹽. Một thứ thuốc chế bôi vào dầu cái que để đánh ra lửa : *Bao diêm.*

Diêm 鹹. Muối (không dùng một mình).

Diêm-trương. Nói chung là mắm muối trương cà : *Nhà đương-cai phải chịu diêm-trương.* || **Diêm-sinh 〇 生.** Tiếng gọi chung lưu-hoàng với diêm tiêu, dùng để làm thuốc pháo. || **Diêm vàng.** Tức là lưu-hoàng.

Diêm-la 閻羅. Vua coi địa-ngục.

Diêm-phủ 閻府. Chỗ Diêm-vương ở.

Diêm-vương 閻王. Tức là Diêm-la.

Diêm

Diêm. Đồ thêu (thường làm bằng tơ lụa treo ở trên màn trên cửa cho đẹp : *Diêm màn, diêm cửa.*

Diễm

Diễm 艷. Nói về người đàn-bà đầy-dạn xinh đẹp.

Diễm-lộ 〇 麗. Xinh đẹp. || **Diễm-phúc 〇 福.** Nói về sự sum-hạp vui-vẻ ở trong gia-đình : *Tài-tử sánh với giai-nhân là diễm-phúc.*

Diên

Diên 延. Dài (không dùng một mình).

Diên trường 〇 長. Dài lâu : *Fuđi thọ diên-trường.*

Diên 筵. Tiệc rượu (không dùng một mình) : *Yến diên.*

Diễn

Diễn. Xa : *Khơi diễn, cách diễn. Nghìn dặm diễn mang đoàn mang sửa (Nam-hải tế-văn).*

VĂN-LIÊU. — *Kể năm đã ba tư cách diễn (Ch-ph).* — *Thử tình lại diễn khơi ngày ấy (Ch-ph).*

Diễn 演. Phô bày phân giải : *Diễn trò, diễn nghĩa.*

Diễn-âm 〇 音. Đem tiếng nước khác dịch sang tiếng nước mình : *Luận-ngữ diễn-âm.* || **Diễn-nghĩa 〇 義.** Giảng nghĩa sách. Đem truyện cũ thuật lại thành sách : *Tam-quốc diễn nghĩa, Thủy hử diễn-nghĩa v. v.* || **Diễn-thuyết 〇 說.** Dãi bày ý-kiến ở trước mặt công-chúng.

Diện

Diện. Làm bộ làm dáng : *Diện quần áo đi chơi phố.*

Diện 面. Mặt, bề ngoài mặt.

Diện-bích 壁. Ngoảnh mặt vào vách để tĩnh-tâm : *Ông Đạt-ma đi tu, diện-bích mười năm.* || **Diện-đàm** 談. Giáp mặt mà nói chuyện. || **Diện-đỉnh** 訂. Giáp mặt mà hẹn : *Hai người đã diện-đỉnh với nhau.* || **Diện-giao** 交. Quen ngoài mặt. Trái với lâm-giao. || **Diện-hạch** 核. Sát hạch trước mặt. || **Diện-kiến** 見. Vào thăm giáp tận mặt. || **Diện-mạo** 貌. Giáng mặt : *Diện-mạo khôi-ngô.* || **Diện-nghị** 議. Đối mặt nhau mà bàn việc quan-trọng. || **Diện-tâu** 奏. Tâu trước mặt vua. || **Diện tích** 積. Bề mặt. || **Diện-tòng** 從. Theo ngoài mặt, trái với tâm-phục. || **Diện-từ** 辭. Từ-tạ trước mặt một người nào. || **Diện-tự** 叙. Cũng như diện-đàm mà có ý thăm hơn, cũng như diện-đỉnh. || **Diện-tường** 牆. Ngoảnh mặt vào tường, nói không học không biết gì : *Bất học diện-tường.* || **Diện-thương** 商. Cùng nhau bàn định. || **Diện-trình** 呈. Tự đến mà trình bày : *Khấu-đầu lay trước quan nha diện trình.*

Diệp

Diệp. Một loài rau hay dùng để ăn sống.

Diệp

Diệp. Miếng sắt mỏng đóng vào mặt cây.

Diệp 葉. Lá. Thường dùng với tiếng khác như chi-diệp, ngọc-diệp, vàng diệp v. v.

Diệt

Diệt 滅. Dứt, mất, tắt : *Phù Lê, diệt Mạc.*

Diệt-chúng 種. Làm cho hết giống. || **Diệt-vong** 亡. Dứt mất, nói về chủng-tộc : *Nước Chiêm-thành đã bị diệt-vong.*

Điều

Điều. Cái biau chứa đồ ăn ở dưới cổ các loài chim ăn hạt : *Điều gà.*

Điều-hầu. Tên một loài ác điều hay bắt gà con. Nói tắt là điều : *Điều tha, quạ mổ.*

Điều. Một thứ đồ chơi xường tre phất giấy, buộc dây thả gió : *Lông ta đã quyết thì-liều, Cầm bằng con trẻ chơi điều dứt dây (C-d).*

Diểu

Diểu. Chạy chung quanh : *Sư diểu đàn. Diểu quân.* Nghĩa rộng : bao bọc chung quanh : *Tường hoa diểu quanh hồ, khăn bàn diểu lan-can.*

Diệu

Diệu 妙. Đẹp tốt, màu-nhiệm, không thể nói ra được : *Kể ấy diệu lắm.*

Diệu-dụng 用. Cách dùng rất hay rất màu : *Cái diệu-dụng của tạo-hóa.* || **Diệu-dược** 藥. Thuốc hay. || **Diệu-kế** 計. Kế hay. || **Diệu-thủ** 手. Tay giỏi : *Ông lang này là một tay diệu-thủ.*

Diệu-vợi. Xa-xôi, khó-khẩn : *Đường xa diệu-vợi.*

Đim

Đim. Ẩn xuống nước, không cho nổi lên. Nghĩa bóng : giấu đi không cho biết : *Đim việc ấy đi.*

Dím

Dím. Thường nói là « nhím ». Loài gặm nhấm, lông cứng, dài và nhọn.

Dinh

Dinh. 1. Chỗ quân lính đóng : *Dinh trại.* — 2. Nhà các quan tỉnh ở : *Dinh quan lồng-đốc.* — 3. Miếu thờ thần về đẳng chư-vị : *Dinh cậu, dinh cô, dinh năm ông trong Thủ-đầu-một.*

Dính

Dính. Nói những chất có cái đặc tính làm cho hai vật gì bắt liền với nhau như hồ, keo : *Dính như keo.*

Dính. Bắt liền với nhau : *Hai tờ dính với nhau.* Nghĩa bóng : không rời nhau ra : *Con theo dính với mẹ.*

Dính-dáng. Liên-can, liên-thuộc : *Tôi không dính-dáng về việc ấy. Người ấy không dính-dáng gì với tôi.* || **Dính-dáp.** Cũng như dính-dáng. || **Dính-lưu.** Cũng như dính-dáng.

VĂN-LIÊU. — Một mình ăn hết bao nhiêu, Mò cua bắt ốc cho rêu dính đuôi. — *Phải duyên thì dính như keo, Trái duyên dẽnh-dăng như kéo đục vênh (C-d).*

Dĩnh

Dĩnh 穎. Sáng suốt (không dùng một mình).

Dĩnh-dị 異. Sáng-suốt lạ-lùng (nói về tư-chất người).

Dĩnh-ngộ 悟. Sớm thông-minh hơn người : *Cậu bé này dĩnh-ngộ lắm.*

Díp

Díp. Thường nói là « nhíp ». 1. Một thứ đồ dùng bằng loài kim, có hai cặp khít với nhau, dùng để nhổ lông : *Díp nhổ râu.* — 2. Cái sắt làm hình cái cặp để dưới thùng xe cho êm : *Cái díp xe tay.*

Díp. Buồn ngủ hai mí mắt dính lại : *Buồn ngủ díp mắt lại.*

Díp

Díp. Thường nói là « nhíp ». 1. Một bậc, một tiết trong bài đàn : *Díp đàn, gõ díp.* — 2. Một đoạn, một thời : *Díp cầu, díp đường.*

Díp. Thường nói là « nhíp ». Cơ-hội : *Gặp díp, lỡ díp, nhân díp v. v.*

Điu

Điu. Làm cho chập liền lại với nhau : *Buồn ngủ diu mắt — Khẩu diu — Diu đôi, diu ba, diu thượng, diu hạ* (tiếng đánh đáo).

Điù

Điù. Dắt, lôi kéo nhau đi : *Hai con bạc điù nhau vào sòng.*

Điù dất. Chăm nom đưa dắt : *Điù dắt đàn em, điù dắt lẫn nhau.*

VĂN-LIỆU. — *Đói ta như rần liu diu, Nước chảy mặc nước, ta diu lấy nhau.*

Điù-dặt. Khoan-thai, dịu-dàng : *Phím đàn diù-dặt tay liền. — Động-phòng diù-dặt chén mời (K).*

Điụ

Điụ. Êm, yên, mềm, không gay-gát : *Cơn tức đã điụ. Lời nói điụ. Khẽ điụ. Nước mắt điụ. Trời điụ v. v.*

Điụ-dàng. Mềm-mỏng, êm-dềm : *Lời nói điụ-dàng. Nét mặt điụ-dàng.*

Đo

Đo 由. Bởi, theo, nơi : *Việc này do tên Mỗ gây nên. Do đường bộ đi Nam-kỳ.*

Đo-thám 由探. Đo thăm : *Do-thám việc quốc-sự.*

Đo-dự 猶豫. Phân-vân, không quyết-định.

Đo-thái 猶太. Một dân-tộc trước ở Tiểu Á-tế-á, bây giờ ở tản mác khắp thế-giới. Tiếng Pháp là Juif.

Dò

Dò. Có nơi gọi là dò. 1. Rình ; thăm cho biết nông sâu : *Đi dò từng bước. Dò bắt hung-thủ. — 2. Soát lại cho đúng : Dò lại bài vở. Nghĩa rộng : bước chân đi : Không dò đi đến đâu.*

Dò-la. Tim-doi thăm hỏi : *Hỏi dò-la, đi dò-la.*

VĂN-LIỆU. — *Công anh bắt lép nuôi cò, Đến ngày cò lớn, cò dò lên cây. — Dò sông, dò biển, dò nguồn, Biết sao được bụng lái buôn mà dò. — Bụng đói, đầu gối phải bò, Ăn no béo múp chẳng dò đi đâu. — Con sóc mà trèo dây nho, Anh kia không vợ hay dò đi đêm. — Đói thì ăn cơm lại no, Từ ngày có vợ chẳng dò đi đâu. — Chào mừng đón hỏi dò-la (K).*

Dò. Đò đánh bẫy thường thất bằng dây hay bói nhựa : *Chim khôn đã mắc phải dò.*

Dò. Nói về chén, bát, lọ, rỉ nước ra được : *Cái chén tống này dò.*

Dỏ

Dỏ. Tên một thứ cây lấy vỏ để làm giấy ta.

Dợ

Dợ. Dò thăm, xem « dò ».

Đọa

Đọa. Nộ-nạt, đe-loi, làm cho sợ : *Đọa trẻ con, đọa đi kiện.*

Đọa-dẫm. Cũng như đọa. || **Đọa hàm.** Đọa hao : *Người ấy chỉ đọa hàm chứ làm gì được ai.*

Doan

Doan. Xem « duyên ».

Doãn

Doãn 尹. 1. Chức quan phủ huyện cũ : *Phủ-doãn, huyện-doãn. — 2. Quan đầu phủ Thừa-thiên : Thừa-thiên phủ doãn.*

Doãn 允. Ưng cho, thuận cho : *Lâm quan chuẩn-doãn lời tàu (H-T).*

Doanh

Doanh 盈. Đầy (không dùng một mình).

Doanh-hư 虛. Đầy, rỗng : *Doanh hư tiêu trướng. || Doanh-mãn 滿. Đầy đủ : Người làm-thường mà làm được như thế tướng đã là doanh-mãn lắm rồi.*

Doanh 贏. Được lợi (không dùng một mình).

Doanh thâu 輸. Được thua : *Cuộc doanh-thâu bàn-bạc bắc nam chơi, Khúc lưu-thủy gảy vài cung réo-rắt (phủ Tây-hồ chiến).*

Doanh 瀛. Bề (không dùng một mình).

Doanh-hoàn 寰. Nói chung cả thế-giới.

Doanh-châu 瀛洲. Chỗ tiên ở : *Doanh-châu ấy khách, Giao-trì nọ tiên (H-T).*

Doanh 營. Mưu làm một việc có lợi (không dùng một mình).

Doanh-diên-sứ 田使. Quan coi việc khai-khân ruộng đất : *Nguyễn Công-Trứ sung chức doanh-diên-sứ.*

Doanh-lợi 利. Mưu tính công việc cho có lợi : *Người ấy giỏi cách doanh-lợi. || Doanh-nghiệp 業. Mưu việc buôn bán làm ăn để kiếm lời : Cổ chí doanh-nghiệp. || Doanh-sinh 生. Kiếm ăn : Ra tỉnh-thành kiếm cách doanh-sinh. ||*

Doanh-thương 商. Mưu tính việc buôn bán.

Doanh 營. Xem chữ « dinh ».

VĂN-LIỆU. — *Quân trước đã gần ngoài doanh liền (Ch-ph-ng).*

Doành

Doành. Dòng nước : *Mang hòm áo phó doành ngàn tức thì (Nh-d-m).*

VĂN-LIỆU. — *Trong như châu đỏ doành quặng (K). — Tà-là bóng ngã in doành (H-T). — Doành ngàn rửa mác, non đoài treo cung (Ch-ph-ng). — Lo gì ngôi bằng doành khơi (H-T).*

Dọc

Dọc. 1. Bề dài, đối với bề ngang: *Nhà này dọc 50 thước, ngang 10 thước.* — 2. Theo chiều dọc mà đi: *Dọc sông, dọc đường.*

Dọc ngang. Nghĩa bóng: vầy-vùng: *Dọc ngang trong trời đất.*

Dọc. Cuống, sống, can: *Dọc khoai, dọc chuối, dọc lâu v. v.*

Doi

Doi. Thoi đất thoi ra ngoài bề.

Doi. Phồng cao lên: *Bánh bò mặt doi.*

Doi. Nói khi đếm tiền xĩa từng mấy đồng một: *Mỗi doi năm đồng.*

Đôi

Đôi. 1. Dòng giống: *Nối đôi tông đường.* — 2. Theo nối: *Đôi gót, đôi đời.*

VĂN-LIỆU. — *Ơn vua xem nặng bằng non, Ơn chồng đội đức lớn đôi truyền (C-d).* — *Mặt chinh-phu trắng đôi - đôi soi (Ch-ph-ng).*

Đôi. Cái then dài để cài ngang cửa: *Đôi cửa — Đôi chuông bỏ v. v.*

Dọi

Dọi. Quả chi buộc dây thả xuống để lấy đường thẳng: *Thợ nề phải dùng quả dọi để xây tường.*

Dọi. 1. Nói về hai cái gì đập vào nhau: *Dọi đồng bạc xuống gạch — Đánh đáo dọi.* — 2. Đập, đánh: *Dọi chân, dọi vào sườn mẩy cái.*

Dom

Dom. Tên một thứ cây có quả: *Nhào-nhào như chào-mào mờ dom.*

Dom. Tức là tĩ, phần cuối ruột già ở hậu-môn: *Lời dom.*

Dòm

Dòm. Có khi nói là nhòm. Trông; trông qua chỗ hổng như cái cửa, cái ống, cái lỗ: *Dòm khe cửa.* Nghĩa bóng: dò la xem xét: *Xuân-sinh dòm biết ý nàng (Nh-d-m).*

Dòm-dỏ. Rình mò xem xét: *Dòm-dỏ có thóc mời cho vay gạo.* || **Dòm nom.** Đề ý vào mà xem xét: *Chủ nhà hay dòm nom người làm.*

VĂN-LIỆU. — *Mũi dòm mồm (T-ng).*

Dóm

Dóm. Cũng có nơi nói là nhóm. Gây lửa cho cháy: *Dóm lửa, dóm lò.*

Don

Don. Héo quắt lại: *Ruột lằm ngày một héo don (K).*

Don. Loài hén con ở bề.

Don. Một loài vật giống loài dim.

Dọn

Dọn. 1. Sắp đặt, thu xếp: *Dọn nhà, dọn cơm, dọn đường, dọn cửa hàng v. v.* — 2. Sửa soạn: *Dọn bài, dọn sách, dọn dọn.*

Dọn đẹp. Thu xếp, gọn-gàng: *Nhà cửa dọn đẹp sạch-sẽ.*

Dọn. Nói về đậu hay gạo nấu mãi mà vẫn dần sượng không dừ.

Dong

Dong. Một thứ cây có lá to, thường dùng để gói bánh.

Dong. Lấy tay hay que khua gọi làm cho vật gì tươi rori cho rori cái vụn xuống: *Dong rơm, dong rạ, dong chè khô.*

Dong. Xem « dung ».

Dòng

Dòng. 1. Đường nước chảy: *Dòng nước, dòng sông, dòng nước mắt v. v.* — 2. Một nhánh, ở chung một gốc mà ra: *Dòng họ, dòng quan, dòng đạo v. v.* — 3. Theo một chiều thẳng: *Dòng chữ.*

Dòng-dôi. Con cháu do một tổ sinh ra: *Dòng-dôi nhà Lê.* || **Dòng giống.** Cũng nghĩa như dòng-dôi.

VĂN-LIỆU. — *Con dòng, cháu giống.* — *Dài dòng văn tự.* — *Văn hay chẳng lọ dài dòng.* — *Làm quan có mã, kẻ cá có dòng.* — *Đời xưa kén những con dòng, đời nay ăm cật no lòng thì thôi.* — *Khôn ngoan tâm tính tại lòng, Lọ là uống nước giữa dòng mới khôn.* — *Trúng rồng lại nở ra rồng, Liu-điu lại nở ra dòng liu-điu (C-d).*

Dòng. Buông một đầu dây xuống: *Dòng dây xuống giếng.* Nghĩa rộng: buộc lối đi theo một lối: *Dòng thuyền, dòng xe, dòng con trâu về nhà.*

Dông

Dông. Cao và mảnh: *Người cao dông.*

Dông-dông. Độc là dong-dông. Mảnh người mà hơi cao: *Người dong-dông cao.*

Dông

Dông. Nói về dáng đứng thẳng: *Đứng dông lưng.*

Dông-dạc. Chững-chạc, ngay-ngắn: *Ăn nói dôn -dạc.*

Dông. 1. Hạng đình-phu khỏe mạnh ở trong dân: *Quan sát bắt dông tài lương.* — 2. Dân đình thổ trước ở mạn ngược, sung vào ngạch lính đề tuần-phòng trong hạt: *Linh dông ở miền Lạng-son.*

Dông. Xem « dưng ».

Dông. Bờ-nhin, thường dùng làm bia cho người ta bắn: *Bắn dông.*

Dọng

Dọng. 1. Đẳng sống, trái với lưỡi: *Dọng dao.* —
2. Phần ruột tre hay nứa, trái với phần cật: *Dọng tre.*

Dọp

Dọp. Dẹt, dẹp: *Chỗ sưng đã dọp.*

Dót

Dót. Bột hay là hạt dính lại thành khối: *Cốm dót, đường dót, xôi dót, bột dót v. v.*

Dót. Một thứ nôi của thợ đúc, thợ bạc, thường dùng để nấu đồng nấu bạc: *Nôi dót.*

Đỗ

Đỗ. 1. Vô-về khuyến bảo: *Đỗ con, đỗ dân.* — 2. Dụ cho người ta mê theo mình: *Đỗ người, đỗ gái.*

Đỗ-dành. Cũng như đỗ: *Đỗ-dành khuyến giải trăm chiều (K).*

VẤN-LIỆU. — *Đỗ như đỗ tà.* — *Đỗ như đỗ vong.* — *Đỗ ngon đỗ ngọt.*

Đốc

Đốc. Nổi về một đường, một đầu cao, một đầu thấp chênh nhau: *Lên đốc khó hơn là xuống đốc.*

VẤN-LIỆU. — *Lên đốc thì phải khom lưng, xuống đốc trở ngược bởi chưng lẽ thường (C-d).*

Đốc. Đổ ra cho hết: *Đốc thùng nước. Đốc bầu rượu.* Nghĩa bóng: chuyên chú vào một chỗ: *Đốc lòng vì nước.*

Đốc-dác. Vết-voi đổ đi hết: *Cửa nhà có bao nhiêu đốc-dác đi hết.*

VẤN-LIỆU. — *Đốc một lòng trông một đạo.* — *Đốc lòng chờ đợi bóng sung, bóng sung chưa nở ta dùng bóng sen.* — *Đốc bỏ thương kẻ ăn đong, Vắng chông thương kẻ nằm không một mình.* — *Bầu đốc giang-sơn say chấp rượu (thơ Thanh-quan).*

Độc

Độc. Một loài khí: *Khí độc.*

Độc-dộc. Một loài chim nhỏ, làm tờ khéo.

Đối

Đối. Không thực: *Nói dối, làm dối, ăn dối.*

Đối-dá (trá). Cũng như đối.

VẤN-LIỆU. — *Ăn kỹ, làm dối.* — *Ăn gian nói dối.* — *Đối trên, lừa dưới.* — *Đi dối cha, về nhà dối chú.* — *Cuội nghe thấy hỏi, cuội cười, Bối hay nói dối phải ngồi gốc đa (C-d).*

Đồi

Đồi. Một món ăn, như ruột lợn trong nhồi tiết, thịt v. v.: *Đồi lợn.*

Đồi. 1. Tung lên: *Đồi quả cầu.* — 2. Cuộc đánh bạc, tung tiền lên để đánh sắp ngựa hay chắn lẻ: *Đánh đồi.*

Đồi mỏ. Một cách đánh bạc, dùng 5 đồng tiền để đồi, tiền đặt là mỏ.

Đội

Đội. Nảy lên, tăng lên, vang lên: *Quả cầu đội lên, bệnh đội lên, tiếng trống đội lên.*

Đồn

Đồn. 1. Nhiều cái, nhiều nơi thu vào một chỗ: *Đồn hai thúng thóc lại làm một; Trăm sóng dồn vào bờ; Đồn gà vào chuồng.* — 2. Đờ hồi, luôn luôn liên tiếp nhau: *Trống đánh dồn, mưa dập gió dồn.*

Đồn-dập. Trùng điệp kế tiếp: *Nhiều công việc đồn-dập lại một lúc.* **Đồn đại thạch.** Điệu hát theo dịp nhanh sau khi hát đủ năm cung. || **Đồn phách.** Phách đánh mau tiếng.

VẤN-LIỆU. — *Hết khôn đồn ra đại.* — *Hai mắt dồn dồn lại một.* — *Dặm liễu sương sa khách bước dồn (thơ cò).*

Độn

Độn. Âm-ĩ tấp-nập: *Làm gì độn lên thế?*

Độn-dã. Ôn-ào: *Nhà ấy cười xin độn-dã.* || **Độn-dịp.** Cũng như độn-dã.

Đông

Đông. Con mưa gió to: *Trời nổi cơn đông.*

Đông tổ. Mưa to gió lớn: *Lỡ khi đông tổ phủ-phàng (K).*

Động

Động. Xách cao mà buông đầu xuống đất: *Động đầu xuống đất.*

Động. Cũng nói là nhộng. Con tằm đổi hình ra khi còn ở trong kén: *Trần trường như động.*

Động. Tàu lên: *Khẩu đầu động trước long-nhan những là (C-d).*

VẤN-LIỆU. — *Động rằng nhà cháu ơn trời đủ ăn (H-T).*

Đốt

Đốt. Không biết chữ: *Đốt hay nói chữ (T-ng).*

Đốt đặc. Không biết một chữ nào: *Đốt đặc hơn hay chữ lỏng.* **Đốt nát.** Cũng nghĩa như đốt.

VẤN-LIỆU. — *Ván đốt, vũ dát.* — *Đốt kia thời phải cạy thày, Vụng kia cạy thợ thì mày làm nên (C-d).*

Đốt. Cũng nói là « nhốt ». Bỏ vào lồng hay vào cũi không cho ra: *Đốt gà, đốt lợn.*

Đột

Đột. Nói mái nhà có chỗ hở, nước mưa chảy xuống.

VẤN-LIỆU. — *Mia sào có đột, nhà đột có nơi.* — *Đột từ nóc đột xuống.* — *Chuột chẻ xó bếp chẳng ăn, Chó chẻ nhà đột ra lăn bụi tre (C-d).*

Dơ

Dơ. Cũng nói là « nhờ ». Bần: *Ăn dơ, ở bần.*

Dơ-bần. Bần thủ không sạch sẽ. || **Dơ-dáy.** Cũng nghĩa như bần.

Dơ. Trơ, không biết hổ thẹn : *Dơ đời, dơ dáng dại hình.*

Dơ-duốc. Làm xấu hổ : *Làm dơ-duốc đến cha mẹ.*

DỜ

Dờ-dần. Lờ-mờ, lẩn-thần : *Nói dờ-dần không ai hiểu. Trước mặt quan, nó làm ra bộ dờ-dần.*

DỠ

Dỡ. Lật mặt nợ sang mặt kia : *Dỡ sách.*

Dỡ-dối. Bối móc ra : *Việc qua rồi đừng dờ-dối thêm lời-thời.*

Dỡ. Lỡ chừng, không dứt, không hết, không hẳn.

Dỡ bữa. 1. Ăn không đúng bữa : *Dỡ bữa thì ăn không ngon.* — 2. Ăn dở-dang chưa xong bữa : *Đương dở bữa cơm mà có khách.* || **Dỡ chừng.** Nửa chừng. || **Dỡ-dang.** Chưa xong việc hay là có cái gì ngăn-trở : *Công việc dở-dang.* || **Dỡ miệng.** Chưa được thích miệng : *Ăn chả bỏ dở miệng.*

VĂN-LIỆU. — *Làm lời cứ ở cho trung, Chớ ở hai lòng sau hóa dở-dang.* — *Dở-dang nào có hay gì (K).*

Dỡ Trái với hay : *Nói dở khó nghe.*

Dỡ hơi. Nói gàn, lẩn-thần : *Ăn nói dở hơi dở hám.* || **Dỡ người.** Người có tính gàn dại : *Đã ngu dốt lại thêm dở người.*

DỠ

Dỡ. Lấy từng lớp, từng mảng ra : *Dỡ mái nhà, dỡ hàng.*

DỢ

Dợ-dẫn. Cũng như dờ-dần.

DƠI

Dơi. Loài thú, chân trước có màng thành cánh để bay, hay bắt muỗi : *Dơi dớp muỗi.*

DỜI

Dời. Đồi đi nơi khác : *Dời nhà, dời chân, dời gót.* Nghĩa bóng : *Thay đời : Dời lòng. Vật đời sao đời.*

VĂN-LIỆU. — *Thuyền đời nhưng bến chẳng đời, Bán buôn là nghĩa muôn đời cùng nhau.*

DỚN

Dớng-dác. Xem nhón-nhác. Bộ hoảng-hốt nhìn mắt trước mắt sau.

DỜN

Dờn-dờn. Sắc xanh non : *Cây xanh dờn-dờn.*

DỢN

Dợn. Nói về mặt nước gợn sóng lên : *Dợn sóng.*

Dợn. Vân gỗ : *Gỗ chò có nhiều dợn.*

DỚP

Dớp. Hồi vận không may : *Dớp nhà nên phải bán mình chuộc cha (K).*

DU

Du 遊. Chơi đi lại : *Du sơn, du thủy.*

Du-côn ○ 棍. Hạng du-đăng, hay đánh nhau. || **Du-đăng** ○ 蕩. Chơi bời lêu-lồng. || **Du-hí** ○ 戲. Chơi đùa : *Cuộc du-hí của trẻ con.* || **Du-học** ○ 學. Đi học phương xa : *Du-học Âu-Mỹ.* || **Du-hồn** ○ 魂. 1. Hồn vơ-vẩn : *Du-hồn của các chúng-sinh.* — 2. Tên một quẻ trong phép bói. || **Du-ký** ○ 記. Sách hành-trình của người du-lịch chép. || **Du-khách** ○ 客. Khách đi du-lịch. || **Du-lãm** ○ 覽. Chơi xem phong cảnh. || **Du-lịch** ○ 歷. Đi chơi mọi nơi để xem xét : *Có du-lịch nhiều mới biết rộng.* || **Du-nhai** ○ 街. Chơi phố. Nói các ông tiền sĩ được vua cho cưỡi ngựa đi chơi ngoài phố : *Ba ngày thượng mã du-nhai (Nh-d-m).* || **Du-tinh** ○ 星. Cũng như hành-tinh. Một ngôi tinh-cầu đi vòng quanh ngôi định-tinh. || **Du-tử** ○ 子. Người con cha mẹ mà đi xa : *Lòng du-lữ nhớ song-thần.* || **Du-thủ du-thực.** Ăn chơi rong-dài : *Hạng du-thủ du-thực hay làm bậy.* || **Du-thuyết** ○ 說. Đi bày tỏ lợi hại cho một đảng phái hay một chủ-nghĩa nào : *Tò-Tần, Trương-Nghi là tay du-thuyết giỏi.*

Du 諛. Nịnh (không dùng một mình).

Du-nịnh ○ 佞. Nịnh hót : *Những hạng tiểu-nhân hay du-nịnh.*

Du 榆. Tên một thứ cây người ta hay trồng ở đầu làng, hay các cửa ải. Thường dùng để trở chỗ quê-hương hay biên-tái : *Phản-du, du-quan, du-tái v. v.*

Du-duương 悠揚. Nói về âm-điệu lên bổng xuống trầm : *Đàn hát du-duương.*

Du-vịnh 游泳. Bơi lội ở trong nước. Nghĩa bóng : *dầm ngấm ở trong đạo học : Du-vịnh ở trong đạo học đã lâu năm.*

DỪ

Dừ. Xem « dừ ».

VĂN-LIỆU. — *Dừ no, dừ đói cho tươi, Khoan ăn bớt ngủ là người lo toan.* — *Mẹ ơi, con chẳng lấy dân, Dừ xa dừ gần lấy khách mà thôi.* — *Dừ chàng năm thiếp bảy thế, Chàng cũng chẳng bỏ nát sè này đâu (C-d).*

Dừ. Một thứ lọng nhỏ lợp bằng vải hay lụa, người ta cầm để che đầu : *Ngựa cưỡi, dừ che.*

DỬ

Dử 愈. Càng (không dùng một mình) : *Dử xuất, dử kỹ.*

DỰ

Dự 誘. Dỗ-dành, dạy bảo : *Dự cho nhiều người theo ; giáo dụ học-trò. Dùng kế mĩ-nhân để dụ người.*

Dự 諭. Lời người trên truyền bảo kẻ dưới : *Quan dụ dân ; lời dụ của vua.*

Dự-chỉ 〇 旨. Lời phán bảo của vua.

Dự 喻. Ví, thường dùng với tiếng khác như tử-dự, thi-dự v. v.

Dua

Dua. Bỡi chữ « du » 諛 đọc chạnh ra. Nịnh theo ý người: A-dua; dua-nịnh.

Dùa

Dùa. Tiếng Nam-kỳ. Cũng như vợ, vun: Dùa lại thành đồng: ăn thì dùa, thua thì chịu (T-ng).

Dục

Dục 欲. Muốn.

Dục-vọng 〇 望. Mong muốn: Lòng dục-vọng.

Dục 慾. Lòng tham muốn riêng của mình: Dám-dục quá độ.

Dục 毓. Gây nên, nuôi lớn: Dục tử chung anh. Xem « chung-dục ».

Dục 育. Nuôi (không dùng một mình).

Dục-anh 〇 嬰. Nuôi trẻ con: Nhà dục-anh.

Dục-đức 育德. Hiệu một vị hoàng-lữ đời nhà Nguyễn đề nối ngôi vua Tự-đức nhưng sau bị phế.

Duênh

Duênh. Cũng nghĩa như « doanh ».

Dùi

Dùi. Một thứ đồ dùng bằng kim loại, có mũi nhọn để chọc cho thủng: Dùi đóng sách.

Dùi. Dùng mũi nhọn chọc cho thủng: Dùi cho thủng.

Dùi mài. Nghĩa bóng: chịu mất nhiều công phu về việc học: Dùi mài kinh sử; Đền sách dùi mài.

Dùi. Một thứ đồ dùng bằng gỗ để đánh đề đập: Dùi trống; dùi đục.

Dùi đục. Một thứ đồ dùng của thợ mộc dùng để đập vào cái chày, cái đục. Nghĩa bóng: cục cằn, cứng cỏi: Ngón tay dùi đục; đâm ngay mấy câu dùi đục ra.

VĂN-LIỆU. — Đánh trống bỏ dùi. — Dùi đục chấm nước cúng. — Chồng tới thì vợ phải lui, Chồng tới vợ tới thì dùi vào lưng (C-d).

Dùi. Sợi ở trên khung cửi không được thẳng: Sợi dùi phải căng lại cho thẳng.

Dũi

Dũi. Giúi xuống đất mà bẩy lên: Dũi cỏ; lột dũi lông khoai.

Dụi

Dụi. Cầm cái gì cháy mà giúi xuống đất cho tắt đi: Dụi bó đuốc, dụi củi. Nghĩa rộng: ngã hay là đồ chùi đầu xuống đất: Ngã dụi đầu dụi cổ.

Dun

Dun. Xem trun.

Dun. Sẻ dây, sẻ xô: Hai đứa trẻ dun nhau ngã.

Dún

Dún. 1. Co người xuống để lấy sức mà nhảy lên: Dún chân mà nhảy, dún đu. — 2. Đứng hay là ngồi trên cái gì mà ấn mình xuống cho rung động: Đứng lên tùm ván mà dún.

Dún-dây. Dún luôn.

Dung

Dung 容. Cũng đọc là dong. 1. Hình dáng người ta (ít dùng một mình). — 2. Một đức trong tứ đức của đàn-bà: Công, dung, n, ôn, hạnh. — 3. Chứa: Nhà trọ này dung được 30 người khách. — 4. Tha thứ, không chấp: Dung con; dung kẻ dưới.

Dung-dị 〇 易. Dễ-dàng: Việc ấy không phải dung-dị mà thành công ngay được. || **Dung mạo** 〇 貌. Dáng-dấp. **Dung- nạp** 〇 納. Chứa nhận: Dung-nạp những bậc hiền tài. || **Dung-nghi** 〇 儀. Dáng-dấp và lễ-độ. || **Dung-nhan** 〇 顏. Nét mặt: Trông-tượng dung-nhan. || **Dung-quang** 〇 光. Về mặt sáng-sủa: Nàng rắng trộm liếc dung-quang (K). || **Dung-tích** 〇 積. Nói về sức chứa: Dung-tích của cái bể này được 100 gánh nước. || **Dung-túng** 〇 縱. Buông thả, không kiểm-thúc: Dung-túng cho kẻ dưới làm điều phi-pháp. || **Dung thân** 〇 身. Nương mình: Tim chốn dung thân. || **Dung thứ** 〇 恕. Khoan tha, tha thứ.

Dung 鎔. Cũng đọc là « dong ». Nấu các loại kim cho chảy ra: Dung đồng, dung thiếc.

Dung-chú 〇 鑄. Nấu và đúc. Nghĩa bóng: rèn đúc cho thành nhân-tài: Trường đại-học là nơi dung-chú nhân-tài.

Dung 庸. Cũng đọc là « dong ». Thường, hèn (không dùng một mình).

Dung-lục 〇 碌. Hèn, thường: Hạng người dung-lục không làm được việc to-tát. || **Dung-nhân** 〇 人. Người tầm-thường: Thiên-hạ vốn vô-sự, chỉ lại bọn dung-nhân q. ấy. || **Dun-quân** 〇 君. Vua tầm-thường: Trần Nghệ-tôn là một vị dung-quân. || **Dung-tài** 〇 才. Tài tầm-thường: Hạng dung-tài không cang-dáng được việc to. || **Dung-tục** 〇 俗. Bỡi chữ « dung nhân, tục tử ». Tầm-thường thô-ục: Bọn dung-tục không làm nên việc gì.

Dung 傭. Mướn, thuê (không dùng một mình).

Dung-công. Thuê thợ công-nhật, trái với làm khoán.

Dung 融. Cũng đọc là « dong ». Hòa lẫn (không dùng một mình).

Dung-hòa 〇 和. Hòa với nhau: Ý-kiến của hai đảng phải có thể dung-hòa với nhau được. || **Dung-hợp** 〇 合. Hợp với nhau: Văn-hóa Đông Tây có thể dung-hợp với nhau được không?

Dúng

Dúng. Đim xuống nước rồi nhấc lên ngay : *Dúng trâu-không vào nước.* Ăn *dúng.* Nghĩa rộng : dựa vào : *Dúng tay vào việc phúc.*

VĂN-LIÊU. — Trót vì tay đã *dúng* chàm (K).

Dùng

Dùng. Đem ra mà làm việc : *Dùng người, dùng tiền, giầy mực dùng để viết.*

Dùng. Rung động cho thu lại một chỗ : *Dùng nong thóc lại.* *Dùng rây bột.*

Dùng-dăng. Do-dự, không quyết-định : *Dùng-dăng nửa ở nửa về (K).*

Dùng mình. Ghê mình, sorn mình : *Dùng mình sorn gáy.*

Dũng

Dũng 勇. 1. Can đảm mạnh bạo (không dùng một mình). — 2. Một hạng lính. Xem « dũng ».

Dũng-cảm ○ 敢. Mạnh-bạo, quả-quyết : *Có dũng-cảm mới làm được việc.* || **Dũng-khí** ○ 氣. Khí can-đảm : *Có dũng-khí mới dám mạo-hiểm.* || **Dũng-lực** ○ 力. Sức khỏe. || **Dũng-mãnh** ○ 猛. Can-đảm, hung-tợn. || **Dũng-sĩ** ○ 士. Người có can-đảm. || **Dũng-tướng** ○ 將. Người tướng can-đảm.

Dũng-dược 踴躍. Nhảy-nhót. Nghĩa bóng : háng-hải : *Khí dũng-dược của ba quân.*

Dụng

Dụng 用. Dùng : *Cái này dụng được nhiều việc.*

Dụng-công ○ 功. Dùng mất nhiều công phu : *Dụng-công làm một pho sách.* || **Dụng-lực** ○ 力. Dùng sức : *Dụng-lực làm cho xong việc.* || **Dụng-tâm** ○ 心. Dùng tâm làm một việc gì : *Dụng tâm làm hại người.* **Dụng-tình** ○ 情. Dùng tư-tình để làm một việc gì : *Làm việc công không nên dụng-tình.* || **Dụng-võ** ○ 武. Dùng sức mạnh : *Dụng võ để dẹp giặc.*

Duối

Duối. Tên một thứ cây, lá rậm, quả vàng-vàng : *Ván như ván gỗ duối.*

Duỗi

Duỗi. Trái với co : *Chân co, chân duỗi.*

Duối thê. Ngồi duối thẳng hai chân ra.

VĂN-LIÊU. — Ai nắm tay đến lối, ai duối tay đến sáng. — Vợ chồng cùng tuổi, ngồi duối mà ăn. — Co rồi lật phải duối ra, Lẽ thường trời đất hẳn là chẳng sai. — Hai hàng chân ngọc duối song-song (Xuân-hương).

Duối. Cái xà nhà tre.

Duộm

Duộm. Xem nhuộm.

Duông

Duong. Xua đuôi (nói riêng về vợ chồng) : *Duong vợ.* **Duong dấy.** Nói về vợ chồng sinh sự đề bỏ nhau : *Hai vợ chồng duông dấy nhau.*

Duy

Duy 惟. Bui, chỉ có.

Duy-ngã ○ 我. Chỉ biết ta : *Chủ-nghĩa duy-ngã trái với chủ-nghĩa duy-tha.* || **Duy-nhất** ○ 一. Chỉ có một : *Phép diễn kịch bên Âu-tây thường theo luật duy-nhất.* || **Duy-tâm** ○ 心. Chỉ lấy tinh-thần làm cốt : *Nho-giáo có cái học duy-tâm rất cao.* || **Duy-tha** ○ 他. Quên mình mà chỉ biết người : *Duy-tha chủ-nghĩa giống cái thuyết kiêm-ái của Mặc-học.* || **Duy-vật** ○ 物. Chỉ lấy vật-chất làm cốt : *Đời bây giờ trọng chủ-nghĩa duy-vật.*

Duy 維. 1. Tóm buộc (không dùng một mình). — 2. Tiếng dùng ở đầu văn tế : *Duy Đại-nam-quốc v, v.*

Duy-tân ○ 新. Thuộc về sự cải-cách mới : *Cải-cách theo chế-độ duy-tân.* || **Duy-trì** ○ 持. Ràng giữ trật-tự.

Duyên

Duyên 緣. I. Bởi, nơi theo : *Duyên vì thiếu tiền phải bán ruộng.*

Duyên-cớ. Bởi cớ, vì cớ : *Duyên-cớ vì đầu.* || **Duyên-do** ○ 由. Bởi đâu doái thế nào : *Giải bày duyên-do.*

II. Khế-hợp với nhau : *Duyên gặp gỡ nên vợ nên chồng.* **Duyên-kiếp** ○ 規. Tình duyên từ kiếp trước kiếp này mới hợp : *Duyên-kiếp vợ chồng.* || **Duyên-nợ.** Duyên với nợ từ kiếp trước : *Duyên-nợ ba-sinh.* || **Duyên-phận.** Phận gặp-gỡ đã định từ trước : *Duyên-phận tôi đòi.*

VĂN-LIÊU. — Còn duyên kén cá chọn canh, Hết duyên củ rày dưa hành cũng vợ. — Còn duyên kẻ đón người đưa, Hết duyên đi sớm về trưa mặc lòng. — Người xấu duyên lặn vào trong, Bao nhiêu người đẹp duyên bong ra ngoài. — Phải duyên thì gần như keo, Trái duyên dẽnh-dặng như kèo đục vênh. — Rõ-ràng giấy trắng mực đen, Duyên ai phận ấy chớ ghen mà gầy. — Trăm năm biết có duyên gì hay không (K).

Duyên 沿. 1. Theo men bờ. — 2. Chỗ ở men bờ (không dùng một mình).

Duyên-biên ○ 邊. Chỗ biên-giới : *Đóng quán ở duyên-biên.* || **Duyên-cách** ○ 革. Theo cũ đổi mới : *Xét việc duyên-cách trong lịch-sử.* || **Duyên-đồ** ○ 途. Theo men đường : *Duyên-đồ hộ-tống về quê cháu Thương (Nh-đ-m).* || **Duyên-hải** ○ 海. Chỗ men bờ bể : *Dân ở mạn duyên-hải.* || **Duyên-giang** ○ 江. Chỗ men bờ sông : *Thuyền đậu ở duyên-giang.*

Duyệt

Duyệt 閱. 1. Xem, xét, kiểm-điểm để định hơn kém, biết thiếu đủ : *Duyệt quyền, duyệt binh.* — 2. Từng trải (không dùng một mình). Thường dùng với tiếng khác như lịch-duyet.

Duyệt-y ○ 依. Xem lại và ưng cho : *Điều-lệ đã duyệt-y rồi.*

Duyệt 悅. Đẹp lòng, ưa thích (không dùng một mình).

Duyệt-mục ○ 目. Đẹp mắt : *Cách bài-tri trông duyệt-mục lắm.*

Dư

Dư 餘. Thừa : *Dư ăn, dư mặc, năm dư.*

Dư-ân ○ 恩. Ân thừa. Tiếng nói khiêm đối với người mình chịu ơn : *Chúng tôi được nhờ dư-ân người trên.* ||

Dư-dật Thừa-thãi : *Trong nhà ăn tiêu dư-dật.* ||

Dư-đảng ○ 黨. Đảng còn sót lại : *Giặc Cờ-đen là dư-đảng Hồng Tú Toàn.* ||

Dư-giả ○ 者. Còn thừa ra : *Ăn tiêu đi rồi, dư-giả để làm việc công-ích.* ||

Dư-huệ ○ 惠. Cũng như dư-ân.

Dư-lực ○ 力. Sức thừa : *Phải học đạo-đức đã, còn dư-lực mới học văn-chương.* ||

Dư-sinh ○ 生. Sống thừa : *Còn chút dư sinh phải giữ cho toàn danh-liết.*

Dư 輿. I. Sập xe. Nghĩa bóng : đất (không dùng một mình).

Dư-đồ ○ 圖. Bức vẽ hình thể đất.

II. Phần đông người (không dùng một mình).

Dư-luận ○ 論. Lời bàn-bạc của phần đông người.

Dừ

Dừ. Xem như.

Dử

Dử. Dùng mỗi dùng lợi để dụ lại gần : *Ném mỗi dử cá. Mùi phú-qui dử làng xa-mã (C-o).*

Dử thính. Ném thính xuống nước dụ cho cá bại. Nghĩa bóng : cho lợi-lộc : *Dử thính cũng không dám làm.*

VĂN-LIỆU. — Mượn màu phú-qui dử mỗi văn-chương (L-V-T).

Dử. Chất trắng đùn ra ở khe mắt : *Mắt đau nhiều dử.*

Dữ

Dữ. Hung tợn, hay cắn, hay giết, hay đánh. Trái với lành : *Thú dữ, tướng dữ.*

Dữ-dội. Cũng như dữ. || **Dữ đòn.** Hay đánh : *Ông thầy dữ đòn.* || **Dữ tợn.** Dữ-dội, hung-tợn : *Người kia trông dữ tợn lắm.*

VĂN-LIỆU. — Dấu dữ mất họ, chó dữ mất làng-giềng. — Ai ơi chồng dữ mà lo, Mẹ chồng mà dữ mỡ bò ăn khao (C-d).

Dữ. Quá lắm (tiếng đệm đằng cuối câu) : *Một dữ ! hay dữ !*

Dự

Dự (gạo). Một thứ gạo tẻ trắng, có mùi thơm.

Dự 預. I. Dính-dáng vào, có phần vào : *Việc ấy không dự gì đến tôi. Dự liệc.*

II. Phòng sẵn, liệu trước : *Việc ấy đã dự trước cả rồi.*

Dự-bị ○ 備. Sắp sửa sẵn trước : *Dự-bị lương-lực.* ||

Dự-định ○ 定. Định liệu trước : *Dự-định ngày mở hội.* ||

Dự-phòng ○ 防. Phòng-bị trước ngộ khi gần đến : *Chưa thóc để dự-phòng năm mất mùa.* || **Dự-toán** ○ 算. Tính toán trước : *Dự-toán việc chi tiêu năm sau.*

Dự 譽. Tiếng khen (không dùng một mình). Xem danh-dự.

Dừa

Dừa. Tiếng gọi các thứ quả về loài dây, ăn được : *Dừa chuột, dừa hấu, dừa gang v. v.*

VĂN-LIỆU. — Ăn xin cho đáng ăn xin, Lấy chồng cho đáng bề-nhìn giữ dừa.

Dừa. Tiếng gọi chung các thứ rau, củ đem muối cho biến vị đi : *Dừa cải, dừa hành, dừa giá.*

Dừa góp. Một thứ dừa làm bằng các thứ như khế, dứa, hạt sen, đu-đu v. v.

VĂN-LIỆU. — Chẳng ưa thì dừa khú. — Đêm qua mới gọi là đêm, Ruột xót như muối, dạ mềm như dừa. — Ai làm cho cái tôi vòng, Cho dừa tôi khú, cho chồng tôi ché. Chồng ché thì mặc chồng ché, Dừa khú nấu với cá trê càng bùi (C-d).

Dừa

Dừa. Một loài cây thấp, lá nhọn có gai, hoa thơm, quả thơm và có mật. Có nơi gọi là trái thơm : *Dừa gai, dừa mật, dừa dại v. v.*

Dừa

Dừa. Tên một thứ cây về loài cau, quả to, trong có nước, ăn được : *Thiếu đất trồng dừa, thừa đất trồng cau (T-ng).*

VĂN-LIỆU. — Tránh vỏ dừa, gắp vỏ dừa. — Thương cho thân-thể quả dừa, Non thì khoét mắt, già cưa lấy đầu. — Gái sao chồng đánh chẳng chừa, Đi chợ vẫn giữ củi dừa bánh đa (C-d).

Dựa

Dựa. Nương vào, ý vào, vin vào : *Dựa cửa, dựa ý.*

Dựa-dẫm. Theo ý người ta : *Nói dựa-dẫm ; làm dựa-dẫm.*

VĂN-LIỆU. — Dựa hồn dựa cốt (T-ng).

Dựa. Xem nhựa.

Dức

Dức. Xem nhưc.

Dức. La, mắng : *Vợ chồng dức nhau.*

Dức-lác. Om-sòm rằm-rĩ : *Dức-lác om-sòm. Thôi đừng dức-lác huyền-thiên lít mù (Tr-th).*

Dực

Dực 翼. Cánh (không dùng một mình) : *Tả-dực, hữu-dực, vũ-dực.*

Dực 翼. Giúp (không dùng một mình) : *Phụ-dực.*

Dưng

Dưng. Xem « dưng ».

Dưng. Không làm việc gì : *Ăn dưng, ngồi dưng.*

VĂN-LIỆU. — *Ăn dưng ở nhà (T-ng).*

Dưng. Không can-thiệp, không dính-dáng, tự-nhiên : *Người dưng, tự-dưng.*

Dưng không hay không dưng. Tự-nhiên, bằng không : *Thế-gian chẳng ít thì nhiều, Dưng không ai dễ đặt điều cho ai (C-d).*

VĂN-LIỆU. — *Người dưng, nước lã. — Người dưng có nguãi thì dãi người dưng, Anh em vô nguãi thì dưng anh em. — Vất-vả có lúc thanh-nhàn, Không dưng ai dễ cầm tù che cho. — Chín đời còn hơn người dưng (T-ng).*

Dửng

Dửng. Nan để làm cốt vách. Cũng như là « dưng » : *Vách trát dửng.*

Dửng. Đạn : *Dửng phen.*

Dửng. Mới bắt đầu gây nên : *Dửng hội thiện.*

Dừng

Dừng. Cũng nghĩa như chữ « dưng » : *Rút dây động dưng.*

Dừng. Ngừng lại, đứng lại : *Dừng tay, dừng chân.*

VĂN-LIỆU. — *Khoảng trên dừng bút thảo và bốn câu (K). — Dừng chân gạn chút niềm tây gọi là (K). — Bước đi một bước giầy giầy lại dừng (Ch-ph).*

Dửng

Dửng. Động lên : *No cơm dửng hồng-mao (T-ng).*

Dửng mỡ. Nói về cách cử chỉ ngông-cuồng trong lúc hứng-thú : *Ăn no dửng mỡ.*

Dửng-dưng. 1. Lạt-lẽo không thiết đến : *Dửng-dưng như bánh chưng ngày Tết. — 2. Tự-nhiên, không cầu-cạnh : Số giàu mang đến dửng-dưng, Lọ là con mắt tráo-trưng mới giàu (C-d).*

Dựng

Dựng. 1. Làm cho đứng lên : *Dựng cây gỗ, dựng nhà. — 2. Gây, lập : Dựng hội buôn, dựng vợ gả chồng.*

Dựng đứng. Đặt ra mà nói như có thật : *Nói dựng đứng. || Dựng ngược.* Cũng như dựng đứng mà có ý mạnh hơn : *Người ta còn sống mà nói dựng ngược lên là người ta chết rồi.*

VĂN-LIỆU. — *Trong vòng giáo dựng, gươm trần (K). — Cửa kho ban dựng miếu thờ (Nh-d-m).*

Dựng. Lăn độn ở giữa áo kếp cho cứng : *May áo kếp không có dựng thì đỡ.*

Dựng 孕. Cũng nói là dặng. Chứa, có thai (không dùng một mình). Thường dùng với tiếng khác như thai-dựng.

Dược

Dược 藥. Thuốc để chữa bệnh (không dùng một mình).

Dược-phòng 藥房. Hàng bán thuốc. || **Dược-phương** 藥方. Bài thuốc. || **Dược-sĩ** 藥士. Người chế thuốc. || **Dược-tính** 藥性. Tính chất vị thuốc.

Dược 躍. Nhảy. Xem « dưng-dược ».

Dược-sư 藥師. Tên một bộ kinh tụng để cầu phúc cho người sống.

Dưới

Dưới. Đối với trên : *Dưới trời có đất, trên cao có trời (K). — Người trên, kẻ dưới.*

VĂN-LIỆU. — *Dưới trần mây mặt làng chơi (K). — Cung cầm trong nguyệt nước cờ dưới hoa (K). — Đẻ gương trong sạch tạc bia dưới đời (Nh-d-m). — Dưới trông lên, trên trông xuống (T-ng).*

Dươi

Dươi-dươi. Nói về nét mặt không được tươi tỉnh : *Buồn dươi-dươi, mặt dươi-dươi.*

Dương

Dương 揚. Phô bày ra : *Dương danh, dương oai.*

Dương 陽. Một khi trong trời đất, trái với âm. Nghĩa rộng : giống đực, trên, động, sáng, trên trần, phương nam, chỗ co nắng.

Dương-cơ 陽基. Chỗ nhà ở, trái với âm-phần : *Nhất dương-cơ, nhi mờ mã. || Dương-gian* 陽間. Cõi người sống ở : *Hay đâu còn sống mà ngồi dương-gian (L-V-T). || Dương-khí* 陽氣. Khí dương. || **Dương-lich** 陽曆. Lịch tính theo đường mặt trời đi. || **Dương-quan** 陽關. Lối đi trong Đường-thì, nơi chỗ tiễn-biệt : *Lối-thôi lơ liễu mấy cành Dương-quan (K). || Dương-thế* 陽世. Cõi đời. || **Dương-trạch** 陽宅. Cũng nghĩa như « dương-cơ ». || **Dương-vật** 陽物. Cơ-quan sinh-dục của đàn ông.

Dương 楊. 1. Tên một thứ cây về loài liễu.

VĂN-LIỆU. — *Tiệc thay lục ở vàng pha, Gốc dương tro một cõi già khói tan (H-tr).*

II. Tên một họ.

Dương Mặc 楊墨. Tức là Dương-Chu và Mặc-Địch. Dương chủ-trương thuyết vị-kỷ, Mặc chủ-trương thuyết kiêm-á.

Dương 羊. Dê (không dùng một mình) : *Sơn-dương, linh dương.*

Dương 洋. 1. Bề lớn : *Thái-bình-dương, Ấn-độ-dương. — 2. Nói về các nước phương tây : Dương-trang (lối mặc tây), Dương-hóa (đồ hàng tây). Nghĩa rộng : chỉ các nước ở phương xa phải qua bề mới tới nơi : Xuất-dương.*

Dương-mai 楊梅. Bệnh tim-la. Cũng có khi nói là « dang-mai ».

Dương

Dương. Tên một thứ cây, vỏ dùng để làm giấy.

Dường

Dường. Cũng nói là « nương ». Như, gần như, hình như: *Dường như, đường ấy, dường nào, dường bao v. v.*

VĂN-LIỆU. — *Thế-gian thấy bán thì mua, biết rằng ngọt nhạt chất chua dường nào. — Dường chau nét nguyệt, dường phai vẻ hồng (K). — Tương-tri dường ấy mới là tương-tri (K). — Khúc sưa trường bối-rối dường tơ (C-o). — Đã ra dường ấy ai nhìn được ai (K). — Người dường ra ý ân-cần (Nh-d-m).*

Dưỡng

Dưỡng 養. Nuôi: *Cha sinh, mẹ dưỡng.*

Dưỡng-bệnh 病. Nghỉ ngơi để chữa bệnh: *Xin nghỉ để dưỡng bệnh.* || **Dưỡng-dục** 育. Nuôi nấng: *Công dưỡng-dục của cha mẹ.* || **Dưỡng già.** Cũng như dưỡng lão: *Của này gọi chút dưỡng già về sau (L-V-T).* || **Dưỡng-gian** 姦. Dung nuôi kẻ gian. || **Dưỡng-họa** 禍. Nuôi cái vạ. || **Dưỡng-khí** 氣 (tiếng hóa-học). Một đơn-chất trong thông-khí làm cho lửa cháy được. || **Dưỡng-khí** 氣. Nuôi cái chính-khí ở trong người: *Nho-giả lấy việc dưỡng-khí làm cốt.* || **Dưỡng-lão** 老. 1. Nuôi người già: *Ngày xưa nhà vua có lệ dưỡng-lão.* — 2. Nuôi mình lúc tuổi già: *Đề dành tiền dưỡng-lão.* || **Dưỡng-mẫu** 母. Mẹ nuôi. || **Dưỡng-mục** 目. Giữ-gìn sức mắt: *Kính dưỡng-mục.* || **Dưỡng-nữ** 女. Con gái nuôi. || **Dưỡng-nhàn** 閒. Di-

dưỡng cái cảnh nhàn. || **Dưỡng-phụ** 父. Bố nuôi. || **Dưỡng-sinh** 生. 1. Nuôi giữ sức khỏe: *Muốn khỏe-mạnh phải biết cách dưỡng-sinh.* — 2. Thuật của Lão-học để tu-dưỡng trường-sinh. — 3. Nuôi-nấng lúc sống: *Dưỡng-sinh, tổng-tử.* || **Dưỡng sức.** Nuôi sức mình: *Nghỉ để dưỡng sức.* Nghĩa bóng: người làm ăn không chịu hết sức: *Làm dưỡng sức như thế thì bao giờ xong việc.* || **Dưỡng-tử** 子. Con nuôi. || **Dưỡng-thân** 身. Nuôi thân mình: *Đi làm để dưỡng-thân.* || **Dưỡng-thân** 親. Nuôi-nấng cha mẹ: *Dưỡng-thân thay tấm lòng nàng ngày xưa (K).* || **Dưỡng-ung** 糶. Nghĩa đen: nuôi cái nhọt nhỏ thành to. Nghĩa bóng: việc nhỏ không trị thành vạ to.

VĂN-LIỆU. — *Dưỡng hồ di họa (T-ng).*

Dượng

Dượng. 1. Bó ghè. — 2. Chồng cô, chồng dì: *Có cô thì dượng cũng già, không cô thì dượng cũng qua một thời (C-d).*

VĂN-LIỆU. — *Di rằng mang rồ hái dâu, Gặp dượng thàng đồ ngồi cầu bên đường. Thấy di dượng nó cũng thương (Câu hát).*

Dứt

Dứt. Làm dứt, làm xong, hết, bỏ: *Dứt tình, dứt lời, dứt bênh, dứt cơn mưa v. v.*

Dứt-khoát. Xong hẳn đầu ra đấy: *Công việc làm dứt-khoát.*

VĂN-LIỆU. — *Công-danh ai dứt lối nào cho qua (K). — Duyên dâu ai dứt tơ đào, Lòng nào nữ dứt nghĩa người ra đi (K). — Mỗi thất-tình quyết dứt cho xong (C-o). — Đang tay muốn dứt tơ hồng (C-o).*